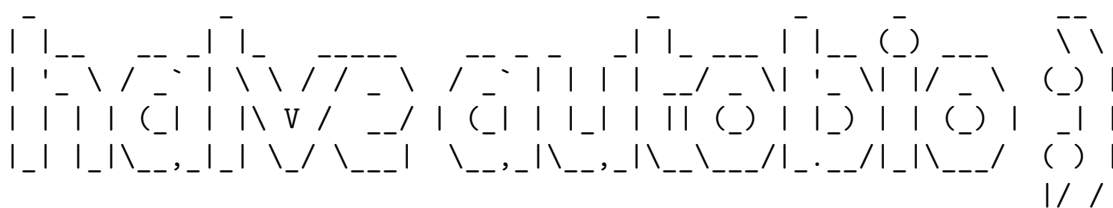

Aangevallen op mijn gedachten

De ontmaskering van Evert

Evert Mouw

5 mei 2020, laatst bewerkt op 6 juni 2020

Klaar met de framing

Soms krijg ik het label “neonazi” naar me toe geslingerd. Dat is niet alleen persoonlijk vervelend. Het kan ook andere mensen of onderwerpen beschadigen. Deze tekst bevat een uitleg en een verweer. Bevrijdingsdag is een mooie dag om me te bevrijden van linksfascistische en kleinburgerlijke smeeterreur.

Omdat ik me nooit alleen als schietschijf opstel, bevat het ook een *reactie* richting de extreemlinkse bron van de beschuldigingen, en richting de mensen die daarmee aan de haal gaan. Met name deel twee bevat de tegenreacties. Elke persoon of organisatie in dat deel zal op de website in een afzonderlijk artikel besproken worden. Deel een en drie worden lange artikelen die vooral autobiografisch zijn.

Veel mensen zullen geen zin hebben of te lui zijn om alles te lezen. Dat is prima. Maar als ze dan ongenueanceerd meegaan in de neonazi-labelling, dan zijn er teksten beschikbaar om e.e.a. uit te leggen. Met die uitgebreide teksten (deel een en drie) geef ik relatief veel bloot over mijzelf. Dat is ook de enige manier om een genuanceerder beeld te geven.

Hoe dit document te lezen

Dit is een *lange* lap tekst. Op de website [Anima Mundi](#) is de tekst opgeknipt in een aantal stukken, waar je gemakkelijk een linkje naar kunt plaatsen. Als je een PDF-reader gebruikt kun je via de *bookmarks* snel naar een subonderwerp springen.

De ontmaskering van Evert

Eindelijk ben ik dan ontmaskerd – *integere* onderzoekers en journalisten hebben ontdekt dat ik een actieve neonazi ben, een Hitleraanhanger, en ga zo maar door. Kijk zelf maar:

AFB. 1: Chris Aalberts heeft het niet zo op het FvD.

AFB. 2: Huub Bellemakers is actief voor GroenLinks.

AFB. 3: Een poging om Ongehoord Nederland te beschadigen.

Het is een effectieve methode. Schilder mij af als zowat de gevaarlijkste nazi sinds de Tweede Wereldoorlog. Zo krijg je wel een vies luchtje aan personen en organisaties die naar mijn werk refereren. Dat heet ook wel *guilty by association*. In dit geval gaat het nog een stapje verder omdat het ook nog eens een associatie is die op een smerige manier wordt geconstrueerd.

Dit soort tweets komen dan ook meestal nadat ik een opinie-artikel of onderzoek gepubliceerd heb. Het is vermoeiend om *inhoudelijk* op mijn teksten in te gaan; het is gemakkelijk om via *framing*, emotie en beeldvorming zowel mij, alsook degene die mij refereert of interviewt, alsook de inhoudelijke argumenten zelf aan te vallen. En dat alles zonder het over de inhoud te hoeven hebben. Inhoud zoals een analyse over het stikstofbeleid, boeren, en een onderzoek naar de stikstof brondata, en een positie in het huidige politiek-culturele schisma.

Chris Aalberts en Huub Bellemakers zijn dan ook mensen uit de communicatiehoek. Zonder kennis van data-analyse, dieptepsychologie, programmeermethoden, medische zaken, historie e.d. moeten ze in een competitieve markt overleven door meningen te “duiden”, of beter gezegd door de emotie te bespelen. Daar zijn ze goed in.

Hun methode is effectief om het debat en het vrije onderzoek dood te slaan. Door op de man te spelen, en niet op de bal, kun je onwelgevallige argumenten uit het debat weren. Niet *wat* er gezegd wordt, maar *wie* het zegt; de *modus operandi* van veel moderne politici en journalisten.

Het klopt trouwens dat ik rond 1998 op een Stormfront mailinglist (discussie per email) actief was. Ik heb meegedaan en contact gehad met de meest uiteenlopende soorten clubs en mensen, zelfs behoorlijk linkse, maar bij extreemlinks is het de sport om dan via *cherry-picking* er eentje uit te halen om iemand te beschadigen.

Laatst kreeg ik per email een vraag van een studente antropologie en journalistiek. Het was een netjes opgestelde vraag; ze wilde onderzoek doen naar de neonazi scene in Nederland. Door de manier waarop ik word weggezet dacht ze uiteraard dat ik tot die scene zou behoren. Er schijnt iets te bestaan zoals Stormfront Nederland. Ik was onbekend met het bestaan van die club tot me gevraagd werd of ik daarbij zat.

Vrienden en onbekenden stelden me vragen. Bewonder je Hitler? Klopt het allemaal wat ze over je zeggen? Ben je een Stormfronter? Een korte uitleg volstaat meestal, vooral als ze me al persoonlijk kennen. Maar het geeft wel aan hoe het spel gespeeld wordt.

De situatie is zoals die is. Sommige mensen durven mijn werk niet te delen of te refereren uit angst voor deze linkse terreur; uit angst om zelf het slachtoffer te worden van *framing*. Dat kun je laf noemen – dat is het ook – en met laf gedrag is nog nooit een eerlijke zaak gewonnen. Maar hier heb ik ook zelf een verantwoordelijkheid. Ik zal mensen die naar mijn werk refereren de openheid moeten geven waar ze recht op hebben, en ook een middel moeten geven om bij kwaadaardige *framing* te verwijzen naar mijn eigen verklaring over de zaak.

Dat heb ik tot nu toe niet gedaan, omdat ik niet wens te dansen naar de pijpen van dit soort trollen. Het is niet zo dat ik bij elke beschuldiging meteen in de houding spring. De bal moet gekaatst worden – de bal moet terug naar de afzender. Wie is de afzender? Ik zal de achtergronden beschrijven van de personen en organisaties die in bovenstaande tweets zo hun best doen om mij te beschadigen en het open debat te smoren door karaktermoord te plegen.

Als ik met anonieme accounts en schuilnamen had gewerkt, had ik misschien minder last gehad. Toch kies ik daar niet voor. In dit uitvoerige artikel – op mijn weblog gepubliceerd als een serie blogposts – zal ik eerst mijn eigen achtergrond en politieke ontwikkeling uit de doeken doen. Hoe ben ik gevormd door boeken, ideeën, politieke stromingen en onderwijs? Hoe verhoudt mijn persoonlijkheid en afkomst zich daartoe? Daarna zal ik ingaan op de achtergronden van de mensen die op basis van antifa verhalen proberen mij de mond te snoeren.

Afsluitend zal ik beschrijven hoe het vrije debat door framing doodgeslagen wordt, hoe ik terugkijk op het hele gebeuren, en hoe ik er momenteel in sta.

Deel 1: Van mieren naar Stormfront *and back again*

Het voelt wat vreemd aan om zo uitgebreid over mezelf te gaan vertellen. Maar hoe moet ik het anders van context voorzien? Ik ben een beetje beschaamd om de tijd van de lezer zo in beslag te nemen. Daarom zal ik toch proberen uw interesse op te wekken. De oorspronkelijke titel die ik in gedachten had, was *de geboorte van een Stormfronter*. Dat moet uw verbeelding toch wel wat prikkelen. Nu eerst maar beginnen bij het begin.

Kinderlijke zaken

Als kind heb ik een paar jaar op een schaakclub gezeten. Ook was ik welp en verkenner bij Scouting. Ik las veel en speelde graag met LEGO; vooral de thema's ruimtevaart en middeleeuwen. Astronauten en ridders, simpel gezegd. Toen ik elf jaar was las ik een boek over mieren. Het was *Het leven der mieren*, geschreven door A. Raignier (1957).

Dat boekje van een bioloog was eigenlijk ook het eerste politieke boek dat ik las. Mieren bouwen “staten”; het zijn sociale insecten, die samenwerken en hun gezamenlijke nest verdedigen. Ze voeren oorlog tegen andere staten, ze leren, en ze lijken zelfs een soort intelligentie te bezitten.

Als kind leefde ik dus in mijn eigen gedachtenwereldje, vol met boeken en interesses die soms niet zo aansloten bij leeftijdsgenootjes.

Mijn grootouders van mijn moeders zijde waren als zendeling en onderwijzer in Papoea Nieuw-Guinea geweest. Verschillen tussen culturen, religies en etniciteiten werden als natuurlijk ervaren. Mijn oma, die daar geweest was, had daar een goede tijd gehad en was vol lof over de Papoea's. Ook had ze de oorlog nog meegemaakt. Ze werkte als typiste bij een gemeente, waar ze ook wel voedingsbonnen e.d. regelde voor het verzet. De nazi's ontdekten dat haar chef zulke zaken faciliteerde en moest zijn eigen graf graven, waarna hij werd doodgeschoten. Toch wilde ze geen kwaad spreken over Duitsers, maar het nazi-gedachtengoed noemde ze “vergif”. Ze was ook nationalistisch en trots op Nederland.

Middelbare school

De mieren lieten me nog niet helemaal los. In 1992 deed ik mee aan een wedstrijd van de Jonge Onderzoekers.

AFB. 4: Mieren en bladluizen in plastic.

studentenorganisaties en andere organisaties met activisten. In Utrecht overlegde ik met mensen die ook actief waren voor bijvoorbeeld *Nederland bekennt kleur*. Ze kwamen op mij over als mensen die leefden voor het linkse activisme en steeds weer nieuwe clubjes, labels en thema's hadden.

Veel later, in 2011, sliep ik op het Beursplein in Amsterdam, tijdens *Occupy*, en de AFA was er ook bij. Ik wilde weten wat daar speelde en dat was weer leuk voor de online discussie in een VVD groep. Die lui stoppen echt niet als Zwarte Piet weg is. Vreemd genoeg is er geen actieve extreemrechtse club die anoniem profielen verzamelt en de organisatoren en bezoekers van dat soort demonstraties online zet als Pol Pot aanhangers of iets dergelijks. Ja dat is vreemd, als je afgaat op de enorme dreiging van extreemrechts als je veel nieuwsmidia mag geloven. Kijktip: een grondige analyse van het onvolprezen *Up! Network* over [rechts-extremisme](#).

Maar weer terug naar mijn tijd op de middelbare school. Van het boekje over mieren had ik geleerd dat samenwerking en integratie belangrijk zijn. Mijn opvattingen waren links georiënteerd. Op school liep ik soms met een Greenpeace trui; ik was donateur. Ik werd lid van de Jonge Socialisten, de jongerentak van de PvdA. Interesse in andere culturen, landen en etniciteiten was natuurlijk al aanwezig, en daarom ging ik de bijeenkomsten van de buitenlandcommissie bezoeken. Het waren leuke mensen. De voorzitter had een grote hanenkam. Sommige jongens met lang haar vertelden trots dat ze tijdens diensttijd wel als linkse hippies gezien werden, maar ondertussen toch maar mooi bij oefeningen het wonnen van Duitse soldaten. Wereldvrede prima, maar als een dictator soldaten naar ons land zou sturen waren ze bereid om die soldaten neer te knallen. Er zaten ook wel veel linksere types bij, maar over het algemeen was de sfeer open en informeel.

Maar de Sun-Tzu is een produkt van een land in burgeroorlog. Een lief katje heeft meer overlevingskansen in een stad dan een wilde tijger (Ninjutsu-Takamatsu/Hatsumi). Je moet je dus niet altijd al te krachtig opstellen. Bovendien zijn het streven naar rechtvaardigheid, welvaart voor allen op de wereld en naastenliefde in het belang van de gehele mensheid. Vanuit een mondiaal oogpunt zouden nationale belangen ondergeschikt moeten zijn aan internationale belangen. En dat is net zo dom als het dienen van de eigen staat, wat Sun Wu bepleit. Weer de oude spanning tussen het individu en het collectief. En je kunt niet, zeker niet in vreedstijd, zoals Sun Wu scherpe grenzen trekken. Ik wil hier geen uitspraak doen over wat je als mens belangrijker moet vinden: jezelf, je land, of de mensheid. Dat is een persoonlijke keuze. Maar als iedereen voor de mensheid zou kiezen, zou deze wereld er heel wat vrolijker uit zien.

AFB. 6: Mijn linkse idealen begonnen voorbij de horizon. Ik besprak de [Sun Tzu](#).

Toch ben ik er geen lid gebleven. Iets klopte er niet. Idealen hebben is leuk, maar het gaat om het resultaat. Wat dat betreft ben ik een pragmaticus. En dat resultaat leek er

niet te zijn. Mensen, dat zijn geen mieren. Mensen zijn niet enkel een sociaal dier; het is ook niet enkel een solitair dier; het zit een beetje in het midden. Dat is de realiteit, en op die basis moet gewerkt worden. De resultaten van ontwikkelingshulp en andere goedbedoelde initiatieven bleek tegen te vallen. Immigratie leek me zelfs riskant, juist vanwege de nadelige gevolgen voor samenwerking en integratie op nationaal niveau.

Uiteindelijk moest ik de consequentie erkennen en mijn opvattingen wijzigen. Ik werd daarom lid van de JOVD, de liberale jongerenpartij. Die was destijds nog geen onderdeel van de VVD. Ik vond de mensen minder leuk, een stuk formeler en gekunstelder, en ondanks alle praatjes over het individu kwamen ze niet allemaal erg individueel op me over. Maar hun argumenten, opvattingen en voorgestelde beleid – ja die vond ik wel beter. En ook de discussiecultuur was er, juist omdat ze minder door eenvoudige emotie gedreven werden, eigenlijk beter. Toen ze besloten vanwege financiële redenen op te gaan in de VVD heb ik moeten besluiten mijn lidmaatschap op te zeggen. Niet omdat ik tegen de VVD was, helemaal niet, maar omdat de JOVD juist zo trots was op hun onafhankelijkheid. Een liberaal die zijn vrijheid opgeeft houdt op geloofwaardig te zijn. Later zou ik nog lid worden van de VVD, later; ik ga nu te snel. Terug naar mijn middelbare schooltijd.

Ik was dus lid geworden van de JOVD. Ik werkte hard voor mijn eindexamen. Het vak geschiedenis vond ik erg leuk en interessant, maar had ik laten vallen. Mijn vakkenpakket bestond uit bèta- en gammavakken. In de zesde klas vroeg ik toestemming om geschiedenis er toch nog, als extra vak, bij te doen. Dat mocht, omdat ik eerder goede resultaten had geboekt. Wel moest ik nog staatsinrichting inhalen, en als compensatie een paper schrijven. Ik schreef toen iets dat mijn interesse had, over het ontstaan van het [Zen boeddhisme](#).

Dus een extra vak, voorzitter leerlingenraad, en andere hobby's; het was een druk jaar. Daar kwam bij dat ik moest trainen voor de selectie bij de Koninklijke Militaire Academie (KMA). Ik wilde bij de verbindingdienst. Logisch als je op jonge leeftijd al wat hebt leren programmeren van een oom.

Een kort avontuur in Breda

Ik werd aangenomen en kwam op de KMA. Als militair was ik een ramp. Ja, ik was heel erg goed in camouflage; toch nog iets geleerd bij Scouting. Ik werd als voorbeeld genomen voor het peloton. Maar op alle andere vlakken faalde ik hard. Veel te eigenwijs, teveel in mijn eigen gedachtenwereld wellicht. Bovendien had ik de pech niet eerst in dienst te kunnen gaan. De dienstplicht was toen net opgeschort, terwijl de opleiding nog wel een beetje gericht was op mensen met eerdere ervaring. Ook kon ik niet tegen weinig slaap. Na een week training met gemiddeld drie uur slaap per nacht ging ik, als ik tegen een boom zat, twee luitenanten zien... dubbel zien dus. Ook haalde ik droom en realiteit door elkaar. Ik heb uren in alleen mijn onderbroek en met een automatisch geweer in de aanslag in het zand gelegen omdat ik dacht dat het alarm was.

De officieren (instructeurs) op de KMA waren geweldig. Ze lieten me zelf, op een elegante manier, ontdekken dat dit misschien niet mijn levensmissie zou zijn. O ja, ik had ook nog een lichte liesbreuk opgelopen tijdens de co-tijd, maar daar ging ik toen mee door. Hoe

dan ook, na zes weken – waarin ik meer geleerd heb dan tijdens zes maanden universiteit – moest ik tot de conclusie komen: ik ben geen militair. Later heb ik nog wel eens een reünie bezocht op het Kasteel van Breda, de opleidingsplek waar ik toen woonde. Ik heb veel respect voor die mensen, nog steeds.

Daarna kwam een liesbreukoperatie en wekenlange bedlegerigheid omdat per ongeluk in een zenuw geknepen was, waardoor ik weken niet kon lopen. Mijn plan om snel een andere opleiding te beginnen viel daardoor in duigen. Ik ging me verdiepen in de technische aspecten van het nog jonge internet. Later werd ik een poosje technisch helpdesk medewerker bij Planet Internet, en later systeembeheerder elders; meerdere ICT rollen volgden daarna. Pas later ging ik alsnog studeren.

Stormfront

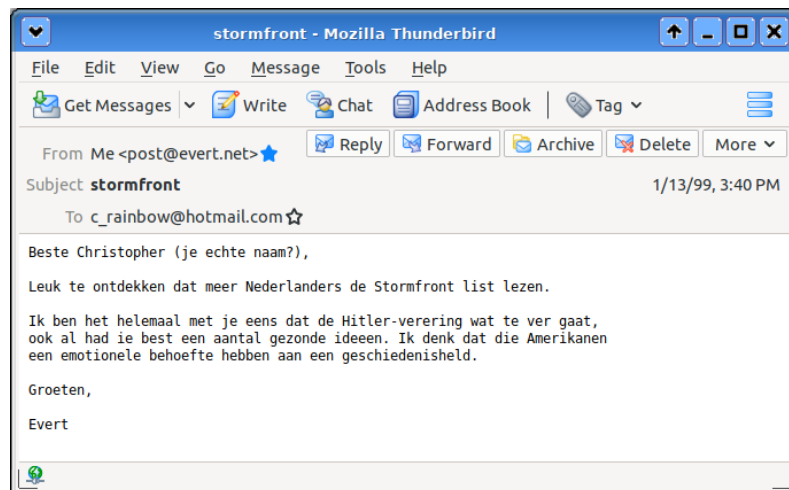
Maar zo net na mijn VWO en heel korte KMA avontuur had ik dus de kans om het internet af te struinen. Ik had al wat bedenkingen bij het materiaal over de Tweede Wereldoorlog zoals mij was aangereikt op de middelbare school. Ik had het gevoel dat ik een beetje gestuurd werd. Ik ging op zoek naar tegenverhalen; op zoek naar het andere geluid. Dat vond ik op een Amerikaanse website: [Stormfront](#).

Ze hadden er een mailinglist waar je jezelf voor kon aanmelden. Op die manier kon je deelnemen aan groepsdiscussies per email. Na mijn eerdere activiteiten bij de JS, JOVD en leerlingenraad was dat voor mij een natuurlijke manier om informatie op te doen. Het is dan een kwestie om een beetje aan te sluiten bij de groep (*blending in*).

De gesprekspartners bleken uit een mix van verschillende levensovertuigingen, organisaties en achtergronden te bestaan. Van atheïstische neonazi's tot christelijke conservatieven tot heidense neopaganisten. Er waren ook wel gemene delers: Amerikaanse waarden zoals vrijheid van meningsuiting, het recht op zelfverdediging en onafhankelijkheid werden breed gedeeld. Verreweg de meeste deelnemers vonden het in stand houden (conservatisme) van de eigen etniciteit en de Westerse cultuur van belang. Er zat ook iemand bij met een Aziatische vrouw, die vond dat het niet om ras ging maar om cultuur. Ik was vooral geïnteresseerd in de discussies over religie. Sommige daarvan liepen ver vooruit op wat later, in een andere vorm, in Nederland bespreekbaar gemaakt zou worden door Pim Fortuyn. Ik was een bewonderaar van Fortuyn en reken het de (extreem)linkse groepen aan die hem [gedemoniseerd](#) hebben.

Ik heb mijn bestanden nagekeken en vond uit die tijd (rond 1998) een document van drie pagina's waarin ik al mijn bezwaren tegen Hitler opsomde. Ik kwam wel eens in aanvaring met de echte Hitler-fans daar. Ik vond 'm niet zo geweldig; mijn oma maakte, zoals al eerder beschreven, in de oorlog bonnen voor het ondergrondse circuit, en haar chef moest voor de ogen van het personeel zijn eigen graf graven. Het bombardement op Dresden, hoe immoreel misschien ook, begrijp ik wel als ik soms door Rotterdam loop. Op Stormfront zette ik daar niet hard op in want ik wilde wel hun gedachtenwereld leren kennen.

Bovendien vond ik ook echt dat het Duitsland onder Hitler in de jaren '30 een bewonderenswaardige economische politiek had gevoerd. Later leerde ik dat we dat voor een belangrijk deel moeten toeschrijven aan het beleid van [Hjalmar Schacht](#), niet eens lid van de Nazi partij.

AFB. 7: In 1999 dacht ik nog dat het vooral Hitler was die het brein was achter de economische opbouw in de jaren '30.

Van die tijd zitten nog enkele mails in mijn mailarchief. Behalve een hoop troep vond ik er ook iets interessants. Ca. een week terug keek ik opnieuw de film [Agora](#); die film gaat over het leven van [Hypatia](#). Kennelijk heb ik de naam van die filosofe als eerste via de *Stormfront Religion List* leren kennen:

Anyway, noone seems to know who Hypatia (370-415 AD) was. Well you should, to see how many early Christians thought and felt. Technically I should say that she was Egyptian (her being a Neo-Platonist threw me off there for a second). Hypatia, as I said, was a Neo-Platonist and a brilliant teacher of mathematics and the philosophies of Plato as well as others such as Aristotle. Being a Neo-Platonist and a believer in ancient Greek philosophy made her a pagan. Which you can imagine got her alot of Christian love coming her way. Secondly it did not help that she was also a close friend of the Roman prefect of Alexandria; Orestes. Orestes, as it turns out, was in a power struggle with the Arch Bishop of Alexandria; Cyril. (1997)

Eind 1998 of ergens in 1999, als ik 't goed heb, werd de mailing list opgeheven. Het forum, dat ervoor in de plaats kwam, vond ik niet aantrekkelijk en voegde voor mij niets meer toe. Het discussieniveau daalde, en daarnaast trof ik geen nieuw materiaal meer aan. Heb ik spijt van het deelnemen aan discussies op de Stormfront mailinglist? Eerlijk gezegd, nee. Het bood me toegang tot informatie die elders niet beschikbaar was, en discussies over religie en migratie die pas veel later *mainstream* zouden worden. Daarbij heb ik niemand beledigd. Het was een besloten mailinglist; je moest jezelf ervoor aanmelden om de discussies te kunnen volgen.

Ik ben altijd bereid om met iedereen in discussie te treden. Wel was ik, achteraf gezien, naïef over de personen en organisaties die actief waren op die mailinglist. Ik kende ze natuurlijk niet, behalve via wat ik in mijn email zag.

De Nationale Alliantie

Ik ben kort lid geweest van de Nationale Alliantie, puur op basis van hun verkiezingsprogramma, tot ik bij de eerste bijeenkomst de mensen ontmoette, waar ik geen klik mee had, en ik op hun online forum de pro-Hitler monologen van een bestuurslid zat werd. Dat bestuurslid had overigens geen Nederlandse wortels. De echte lijn van de partij week dus af van het verkiezingsprogramma; een programma waar m.i. weinig mis mee was. De officiële lijn van de partij was het vormen van een zo breed mogelijke partij die het Nederlandse belang bovenaan zou stellen.

Toen ik die mensen nog niet persoonlijk ontmoet had ging mijn activiteit vooral via het toetsenbord. Ik vond het leuk om stukjes te schrijven, en heb er dus ook meerdere ingestuurd richting de NA. In mijn archief vond ik in een van die teksten het volgende:

Het CIDI beschouw ik niet langer als het Kwaad en ik volg er nu zelfs een collegereeks over de buitenlandse politiek van Israël. Wel met een kanttekening: ik maakte bezwaar tegen de toekenning van studiepunten omdat ik het CIDI niet onafhankelijk vond. Onafhankelijkheid en objectiviteit zijn kernwaarden binnen de wetenschap. Mijn universiteit (Leiden, waar ik politicologie studeer) volgde me in die redenatie. Een aantal andere universiteiten kennen wel studiepunten toe voor het volgen van de collegereeks bij het CIDI. Ik weet eigenlijk niet of ze bij mijn inschrijving mijn naam uit hun eigen jaarverslag van 1999 herkenden, maar ik denk het zelf nog wel een keer ter sprake te brengen bij een van de CIDI medewerkers. (2005)

Ook heb ik samen met deelgenomen aan een demonstratie voor een vrij Tibet, waarvan ik hoorde via de NA. Dat is een thema waar ik nog steeds achter sta. Dat thema werd m.i. wel misbruikt voor de eigen doeleinden van de NA, maar ik hoorde dat de deelnemende NA-leden ook wel oprecht voorstander waren voor een vrij Tibet.

Waar Stormfront slechts een maildiscussie was, kan van de NA gezegd worden dat het een politieke organisatie was. Achteraf gezien was het een slechte keus van mij om van die club lid te worden. Achter het nette verkiezingsprogramma ging een veel extremere ideologie schuil – daar kwam ik te laat achter. Ook op het vlak van de persoonlijke integriteit waren er vraagtekens te plaatsen bij enkele bestuursleden. Natuurlijk waren er ook nette Fortuynisten bij, die een nieuwe thuishaven zochten en op basis van het NA verkiezingsprogramma lid geworden waren.

Twaalf jaar VVD

In 2006 werd ik lid van de VVD. Vooral op LinkedIn deed ik mee aan discussies. Op de universiteit heb ik nog college gehad van [Bolkestein](#).

Mijn activiteit was verder beperkt. Ik heb enkele congressen bijgewoond. Ik studeerde voltijds en werkte gemiddeld 20 uur per week ernaast, plus dat ik lid was van twee studentenverenigingen, dus veel tijd voor de VVD bleef er niet over.

Na twaalf jaar, in 2018, zegde ik mijn lidmaatschap op vanwege [Marrakesh](#). Ik beschouwde met name artikel 33 als een aanslag op de onafhankelijkheid en vrijheid van de pers. Dat was voor mij niet langer te verenigen met het lidmaatschap.

Pragmatisme, vrijheid, verantwoordelijkheid en realisme zijn nog steeds belangrijke begrippen voor mij. Ik sta op het standpunt dat de VVD de eigen kernwaarden verlaten heeft. Hierdoor zijn veel leden, inclusief *moi*, overgestapt naar een partij die de conservatief-liberale en klassiek-liberale waarden en gedachten beter weet te representeren: het FvD.

Studietijd

Naast mijn werk als systeembeheerder begon ik een voltijd studie politicologie. Later zou ik ook vakken gaan volgen bij informatica en geneeskunde. Dat heb ik een vervolg gegeven met de studie *medical informatics*. Mijn universitaire resultaten zijn te zien op mijn online [CV](#).

Voor het vak cognitiefilosofie schreef ik een paper over, jawel, ze komen weer terug, *mieren*. Deze keer was het aandachtspunt dat een mierenkolonie zich gedraagt als een superorganisme. Hierdoor lijkt het een beperkte vorm van intelligentie (*hive mind*) te bezitten; dat is een [emergente eigenschap](#). Net zoals onze gedachten niet terug te voeren zijn op individuele hersencellen, zo is het gedrag van een mierenvolk niet terug te herleiden op de individuele [mieren](#).

In deze tijd las ik samen met mijn vriendin van destijds (ze stemde GroenLinks...) het boek *On Human Nature* van de bekende mierenonderzoeker en sociobioloog [Edward Wilson](#). We kochten het boek toen hij een lezing hield voor Universiteit Leiden, ter gelegenheid van een onderscheiding die hem door de universiteit werd aangeboden.

Later op het AMC was er een gaststudent uit Kenia. Hij hield een presentatie over hun geïmproviseerde digitale patiëntendossiers. Ze gebruikten Microsoft Access. Niemand durfde kritisch-opbouwende vragen te stellen. De blanke brave studenten waren misschien bang om gevoelens te kwetsen of racistisch over te komen. Je kunt wel raden wie er harde vragen stelde; en wie er na dat college een leuk positief gesprek voerde met die jongen die zo graag zijn eigen land wilde verbeteren.

Israël als draaipunt

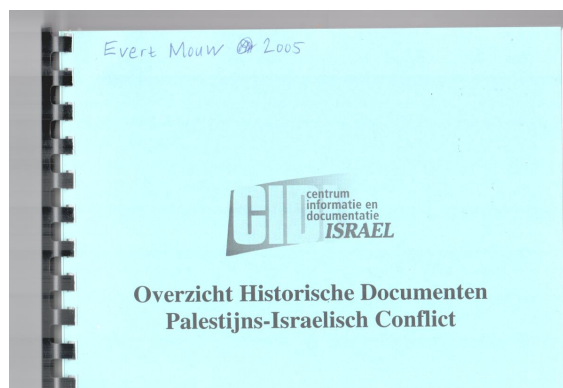
Even terug naar Stormfont. Daar was veel kritiek op “de” Joden, en Israël. Sommige van die kritiek kwam me bekend voor uit mijn tijd bij de Jonge Socialisten. Daar leefde de Palestijnse zaak. Daarnaast was sommige kritiek ook herkenbaar vanwege de rol van sommige Joodse individuen en organisaties die zich leken in te zetten voor immigratie en multiculturalisatie. Dit speelde meer dan twintig jaar geleden; inmiddels is mijn opinie nogal veranderd. Maar destijds vond ik een deel van dat verhaal wel geloofwaardig.

Met nog wat jeugdige onbezonnenheid plaatste ik een keiharde tekst online:

Het heeft ze een eigen staat opgeleverd en vele dollars en marken. Het gaf ze de legitimiteit om hun eigen etnische zuivering te organiseren in Israël....de Holocaust industrie kan ook een aardige duit opleveren....Het is jammer dat een volk dat zo geleden heeft als de Joden, proberen hun eigen tragedie winstgevend te maken en bovendien gebruiken als legitimiteit om een ander volk - de Palestijnen - te onderdrukken. Want iedereen die tegen Israël is (voor de Palestijnen) moet zich bedenken, dat hij een antisemiet is, bijna een nazi gelijk.

Dat leverde me een vermelding op in het CIDI jaaroverzicht antisemitisme in Nederland van 1999. Ik had deze tekst onder mijn echte naam online gezet, inclusief contactgegevens; mijn email adres stond op die website. Het CIDI heeft op geen enkel moment contact met mij gezocht. Met enige lichte zelfspot constateer ik dat ik ook inderdaad het stempel kreeg dat ik voorspeld had. Natuurlijk was het een nare tekst, onnodig beledigend en generaliserend ook.

Enkele jaren later leek het me dat Israël het in veel dingen een stuk beter deed dan de omringende landen. Net zoals ik al bij ontwikkelingshulp besloot dat een goed resultaat belangrijker is dan enkel mooie intenties, kwam ik tot de conclusie dat de Palestijnen op een dood spoor zaten en dat hulp voor zo'n dood spoor simpelweg niet zou gaan werken. Ook bedacht ik me dat een bondgenoot van Europa te midden van zoveel landen met een anti-Westerse cultuur misschien gekoesterd moet worden. Die gedachten heb ik verwoord in artikelen voor de Nationale Alliantie (2005). Maar ik wist nog te weinig. Daarom volgde ik, ook in 2005, een cursus bij het CIDI.

AFB. 8: Bij de cursus van het CIDI hoorde ook een fikse reader.

In 2010 schreef ik in mijn eerste [blogpost](#) op mijn weblog:

Israël is een regionaal baken van licht, dat laat zien dat democratie, vrijheid en wetenschap ook in het Midden-Oosten mogelijk zijn. Ze zijn een vooruitgeschoven front midden in een gebied waar verder vooral mensen wonen die al eeuwen vijandig staan tegenover onze cultuur, het Westen

en het Avondland. En ze tonen vitaliteit door hun samenleving krachtig te verdedigen. Dat is een vitaliteit die Europa na de Tweede Wereldoorlog verloren heeft, misschien zelfs voorgoed. Is het jaloezie, die protesten tegen Israël?

Mijn eerdere kritiek was het gevolg van een foute analyse. Ik wil hier wat meer aandacht aan geven omdat de fout misschien door anderen ook gemaakt wordt. Sommige Joodse lobbygroepen waren gelieerd aan pro-immigratie groepen; iets waar ik weinig heil in zag en wat ik koppelde aan Israël. Bekend is bijvoorbeeld het stukje op YouTube van ene [Barbara Lerner Spectre](#), de oprichter van *Paideia – The European Institute for Jewish Studies in Sweden*, die het volgende beweert:

Europe has not yet learned how to be multicultural [...] transformation, which must take place [...] Jews are going to be at the centre of that. It's a huge transformation for Europe to make. They are now going into a multicultural mode and Jews will be resented because of our leading role. But without that leading role and without that transformation, Europe will not survive.

Maar ze is totaal [niet representatief](#) voor *alle* Joodse belangengroepen. En al helemaal niet voor Israël. Sterker nog, het was een Israëlische journalist, Zvi Jecheskeli, die undercover ging om misstanden rond migratie en mensensmokkel in Europa [aan te tonen](#).

De bekende zionistische leider Isi Leibler beklaagt zich er in zijn artikelen in de Jerusalem Post en op zijn [weblog](#) over dat sommige Joden in Europa en de VS zorgen voor een anti-Joods klimaat in die landen, Israël afvallen, de islamisering van Europa onderschatten, et cetera. Ik ga hier niet over hem uitweiden, maar hij is het lezen waard. Hij geeft blijk van veel kennis en een pragmatische houding. Eerlijk gezegd, als goyim (wat is dat) zijnde ben ik wel fan van 'm.

Dus bij deze, mocht ik me lullig uitgelaten hebben richting de Joodse gemeenschap, en als dat niet terecht was, dan sorry. Maar als het wel terecht was, stop dan met een politiek die ook je eigen belangen schaadt, en ga 's praten met Isi Leibler.

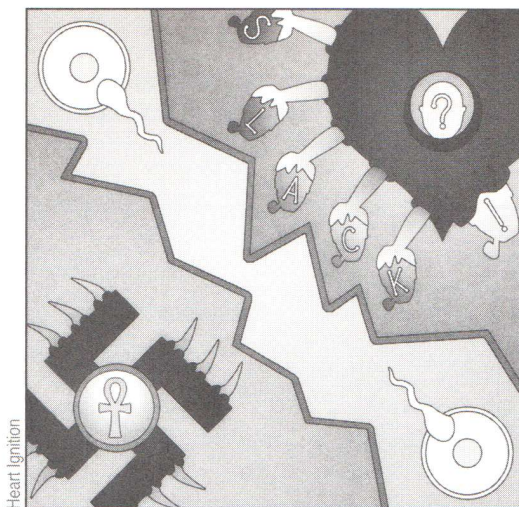
Voor mijn actuele positie m.b.t. Israël verwijst ik naar mijn blogpost van november 2019: [Isi Leibler en de rechts-populisten](#).

Het spel van het verkennen

Tijdens de Nationale Jamboree van 2004 hielp ik als vrijwilliger als een soort journalist, omdat er dagelijks een krant uitgebracht werd voor de deelnemers. Het motto was "More 2 explore". Dat is een goed motto. Er is altijd meer om te verkennen. Hoe heb ik dat gedaan?

Ik heb intieme gesprekken gehad met gereformeerden, new age hippies, polyamoristen, heksen, bedrijfstypes, artsen, psychologen, politicologen, transgenders, enzovoorts. Ze komen (of kwamen) ook allemaal in mijn vrienden- en kennissenkring voor. Ik heb les gehad van mensen als Bolkestein en de Trouw-journalist Willem Breedveld. Met de arabist Hans Jansen heb ik wel 's een mailtje gewisseld. Ik heb een Marokkaanse

jongedame achterop de motor gehad. Ik werd om één uur 's nachts uitgenodigd in de auto van een Arabische Marokkaan, waar we twee uur hebben zitten praten over Berbers, luie Nederlanders enzovoorts. Sommige van mijn vrienden zijn homo of lesbienne. Ik heb meer vrienden die SP of GL stemmen dan die FvD of VVD stemmen. Ik zat bij een studentenvereniging waar een forse meerderheid op GL stemt, en helaas, ik kon ze niet overhalen. Ik ben fan van Douglas Adams en las zijn boek *The Hitchhiker's Guide to the Galaxy*. Ook door mijn studie politicologie, de theologen in mijn familie, mijn nerdy ICT interesse, en het feit dat ik heb rondgelopen op een medische faculteit, weet ik wel een beetje wat er speelt in de wereld.

"SLACKERS?!" But you SubGenii sound like the ultimate ELITIST SNOBS!

You better believe it! We are elite of the elitists, the original *aloofwaffe*. But we look down on the Pinks not because we think we're smarter or even right. We look down on them because we have "Bob" and they don't. It's THAT SIMPLE.

TATTOO THIS ON YOUR BRAIN:

"... it turns my stomach to see all you knee-jerk "SubGeniuses" make blanket statements about "those stupid Christians" or "those stupid Republicans," which might as well be, nay, IS just like saying "those stupid niggers" or "those greedy Jews," or "all Muslims hate women." The mind set is the same old "We're brilliant Us and They're dumb old Them." Pointing out the innate dumbness of that kind of "thinking," isolating the loci where the dumbassitude starts, is one of the main points of several satirical put-on religions that I can think of. And wouldn't you know it, that MAIN POINT is the very one MOST OFTEN MISSED."

— Rev. Ivan Stang

"Dichotomies do not exist."

— Eugene A. Albright, creator of *Uni-Chotometrics*

The SubGenius Psychlopaedia of Slack, Vol. 1 (2006; p.113)

AFB. 9: Brain Tattoo. *The SubGenius Psychlopaedia of Slack, Vol. 1: The Bobliographon*. Edited by Rev. Ivan Stang. (2006; p.116)

De wereld blijft voor mij altijd een beetje op afstand. Mijn ouders waren **schaapherders**. Ik kijk naar politieke leiders alsof het herders zouden behoren te zijn, en naar groepen mensen als kuddes. Ik maak me druk over het vaccinatiebeleid en de veiligheid van de mensenkudde als het gaat om sommige infectieziekten. Ik snap schrijvers als Paulo Coelho, Alexander Dugin, Henry Miller en de evangelisten van de Bijbel op een heel diep niveau als ze het hebben over de rol van herders in de cultuur. Echt onderdeel

van een groep kan ik niet zijn; het zit niet in mijn “genen”. Dat neemt niet weg dat ik dankbaar ben voor wat de mensen die vóór mij kwamen voor mij achtergelaten hebben, en graag deel uitmaak van dit volk, dit land, dat zoveel voor de mensen hier en voor de wereld heeft kunnen betekenen. Ja, ik ben daar overwegend positief over, ondanks al mijn Hollandse pessimistische geklaag. Ik zie ook reële risico’s en wat verstarring in het denken.

Veel mensen brengen het FvD in het algemeen, en Thierry Baudet in het bijzonder, in verband met fascisme. Ik meen te weten hoe moderne fascistten denken, of in ieder geval hoe ze rond 1998 in de VS dachten. Dat lijkt totaal niet op het denken van Baudet. Wat je bij Baudet ziet, is een verregaande integratie van opvattingen die komen uit de klassieke oudheid, de verlichting, het christendom, de romantiek, en latere bewegingen. Het biologische ras als grond van politiek, samen met een soort socialistische gelijkshakeling van het volk, plus het annuleren van de democratie, zie ik bij hem geheel niet terug. Sterker nog, ik zie dat eerder bij zijn tegenstanders.

Fascisme en racisme zijn etikettes zonder waarde geworden die overal op worden geplakt. Zo kreeg een student [een tien door de PVV fascistisch te noemen](#). Lekker gemakkelijk; je zou eens zelf na moeten denken.

Een Germaanse erfenis van vrijheid

Ik kom van mijn vaders kant uit één van de oudste Veluwse geslachten. De Germaanse boerencultuur is daarin net zo aanwezig als de Bijbel. Mijn moeders kant bestaat uit onderwijzers en mijn opa en oma waren actief in de zending in Papoea Nieuw-Guinea. Aan de muur hangt nog een pijl en boog, inclusief gif aan de pijlpunt. Zoals gezegd was mijn oma betrokken bij het verzet. Er was geen cultuurhaat of fobie voor het eigene aanwezig in mijn familie; iets wat je toch veel ziet, mede als gevolg van het trauma van de bezetting en de industriële vernietiging van de Joden waar Europa nog steeds collectief een identiteitstrauma van heeft. Maar ik ga dus niet mee in dat afwijzen. Ik respecteer mijn Germaanse afkomst, net zoals ik de waarde erken van het Joodse denken, het christendom, de Griekse filosofie, de Keltische mythen en de Romeinse staatskunde. Ik waardeer de theoloog Vreekamp, schrijver van het boek “Zwijgen bij volle maan – Veluwse verkenning van Edda, Evangelie en Tora”. Maar als middelbare scholier las ik ook over de oosterse filosofie en schreef ik een werkstuk over het Zenboeddhisme en de Sun Zu. Als ik goed was in talen, dan zou ik Sanskriet leren.

Mooi is de lange traditie van democratie in onze noordelijke gebieden. De stammen hadden altijd al volksvergaderingen, een “ding” of landsdag. IJsland is bijvoorbeeld de [oudste democratie](#).

Wat mij mateloos irriteert is dat de nazi’s verantwoordelijk zijn voor een zeer grove vervuiling van deze Germaanse erfenis. Ik ben het volledig eens met [Jan de Vries](#), vertaler van de Edda, dat het fascisme meer gemeen heeft met de Romeinse centralistische overheersingsdrang dan met de Germaanse cultuur. Mede daarom draagt mijn weblog de naam [Furor Teutonicus](#); dat is de naam die de Romeinen gaven aan onze vrijheidsdrang,

aan ons verzet tegen een overheersing door de voorlopers van de latere fascistten. Julius Evola heeft geprobeerd via een occult ritueel de geest van de oude Romeinse keizers te laten terugkeren ([Egregores](#), by Mark Stavish, 2018). *I kid you not*.

Ik bewonder Tolkien, die in 1938 waarschuwde dat Hitler en consorten veel schade zouden aanrichten aan onze Germaanse erfenis, een erfenis die in zijn *Lord of the Rings* trilogie een grote rol speelt. Letterlijk schreef hij: “the time is not far distant when a German name will no longer be a source of pride” ([brief aan de Duitse uitgever](#)).

AFB. 10: J.R.R. Tolkien rookt een pijp.

Interessant – niet per se geheel correct, maar reuze interessant – is de analyse van Carl Jung, die in zijn essay [Wotan \(1936\)](#) wees op de *bezetenheid* die het Duitse volk leek te overkomen.

Ik vrees ook dat de Duitsers nog steeds dezelfde dieptepsychologische en culturele patronen hebben die boekverbrandingen mogelijk maken. Je ziet het blauwdrukdenken dat in het begin getuigt van prachtige ingenieursoplossingen om uiteindelijk te eindigen in een ramp. Dat *Wir schaffen das* en de *Energiewende* zie ik als cultureel verwante Grote Plannen, lijkend op de megalomane plannen van [Speer](#), de architect van Hitler. Mijn argwanende houding richting Duitsland is eerder versterkt dan afgezwakt door wat ik toen in 1998 aan discussies op Stormfront gezien heb. Het centraal stellen van de zon en die als energiebron willen gebruiken: ik was daar toen voorstander van en vond medestanders op de Stormfront mailinglist rond 1998. Het hakenkruis is een zonnensymbool. Zonne-energie, via de [bruine wortels van de groene radicalen](#) die vaak weggemoffeld worden, en via nog wat omwegen, is weer hip. Over het stroomnet, de opslag van energie en over de zware metalen in zonnecellen wordt niet nagedacht. Los van de reële argumenten *pro* die ook mij kunnen overhalen, speelt daarnaast een hoop emotie en symboliek een rol en ik herken dat [ergens](#) van.

Vrijheid in het informatietijdperk

Bijna had ik een stem uitgebracht op de Piratenpartij. De lijsttrekker, [Ancilla van de Leest](#), vond ik niet alleen sympathiek overkomen; ze leek ook echt te snappen hoe moderne informatietechnologie werkt en hoe dat grote impact heeft op de samenleving.

Ook ben ik gecharmeerd van de democratische experimenten van de Piraten. Zo is er bijvoorbeeld [liquid democracy](#).

Nieuw aan moderne communicatie is het n - n patroon. Dat werd beschreven door Douglas Adams. Als twee mensen tegen elkaar praten is dat 1 - 1 communicatie. Als iemand een groep mensen toespreekt, in een zaal of via TV, is dat 1 - n communicatie. Maar als iedereen tegelijkertijd met iedereen communiceert, dan is dat n - n . Dat was tot nu toe onmogelijk, maar via internet en *social media* kan het nu wel.

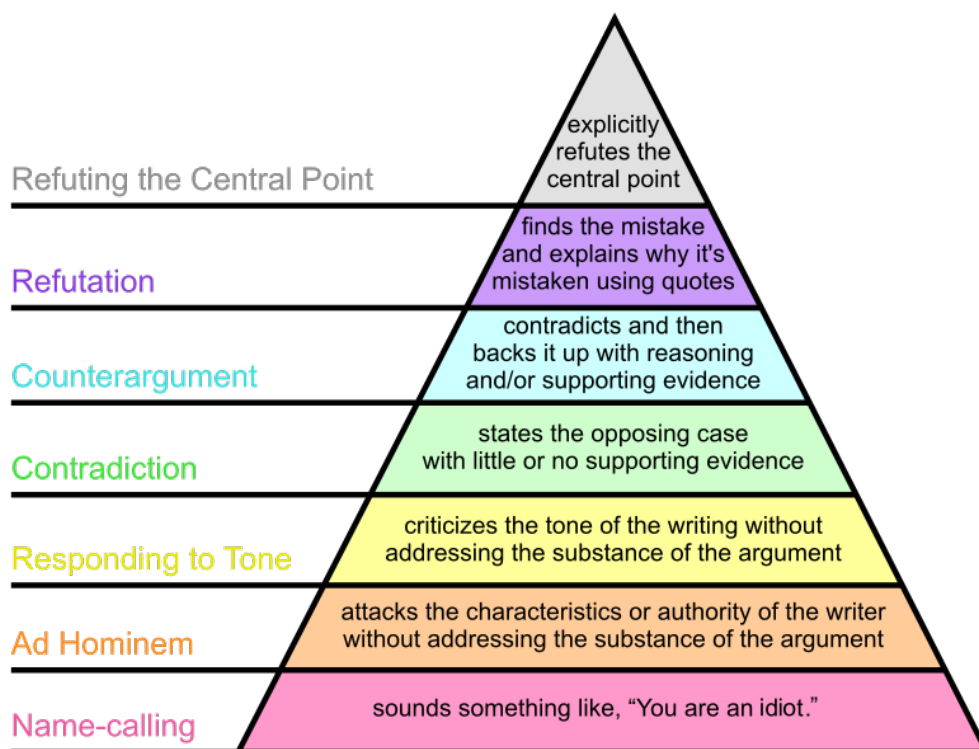
Een van mijn eerste Linux distributies was Slackware. De naam en het logo van deze vrije software was gebaseerd op [The Church of the Subgenius](#). Aanbevolen als je van een [serieuze grap](#) houdt.

Vrijheid van informatie is daarbij van groot belang. Daarom startte ik in 2019 een petitie voor het legaliseren en mogelijk maken van het [downloaden van NPO uitzendingen](#).

Deel 2: Op de man gespeeld

In het voorgaande deel heb ik beschreven hoe ik een ontwikkeling doormaakte. Dankzij het internet, onze open samenleving, de vrijheid van pers en meningsuiting, en mijn eigen open en soms misschien zelfs naïeve houding, kon ik in aanraking komen met diverse theorieën, personen, organisaties, en opvattingen.

De open samenleving heeft een keerzijde. Er zijn mensen die erop uit zijn om aan de hand van momentopnames, uitvergrotingen en associaties het debat dood te slaan door mensen monddood te maken. Dat is dus spelen op de man in plaats van op de bal. Ik was me er niet van bewust, vers van 't VWO, dat ik na meer dan twintig jaar nog steeds afgeschilderd zou worden als neonazi omdat ik deelnam aan besloten discussies per email. Hoe werkt dat, die framing? Voor de zgn. “antifa” is dat een sport. Goedkope journalisten en opiniemakers pakken dat vervolgens op. Eerst iets over de antifa.

AFB. 11: Graham's *Hierarchy of Disagreement*, via Wikipedia: [Ad hominem](#)

KAFKA, AFA, antifa; de zwarthemden van extreemlinks

Het [Kollektief Anti Fascistisch/Kapitalistisch Archief](#) is een club die onder de **antifa** valt en in AIVD rapporten genoemd wordt als een organisatie die zich van ondemocratische middelen bedient. Het gaat hier om extreemlinkse activisten die anoniem opereren en [karaktermoord](#) plegen.

AFB. 12: Kollektief Anti-Fascistisch en Kapitalistisch Archief.

De onderzoeksgroep KAFKA (Kollektief Anti-Fascistisch en Kapitalistisch Archief) streeft er met AFA naar alles wat als rechts wordt beschouwd te weren uit de publieke ruimte. Bij dit antidemocratische streven gebruiken AFA en KAFKA ondemocratische methoden. Voorbeelden hiervan zijn (het aanzetten tot) geweld, intimidatie en het verhullen van de eigen identiteit (aliasnamen) en de ware intenties waarbij naast een openlijke agenda een geheime agenda wordt gevoerd waarvan de inhoud indruist tegen de democratische rechtsorde. – [AIVD \(2010\)](#)

KAFKA en AFA zijn met elkaar verweven. Ze hebben, naar ik begreep, een poosje hetzelfde postbusnummer gebruikt; dat kan ik echter niet meer verifiëren. Het fenomeen is ontstaan vanuit de Duitse communistische partij, en later samengegaan met anarchistische stromingen.

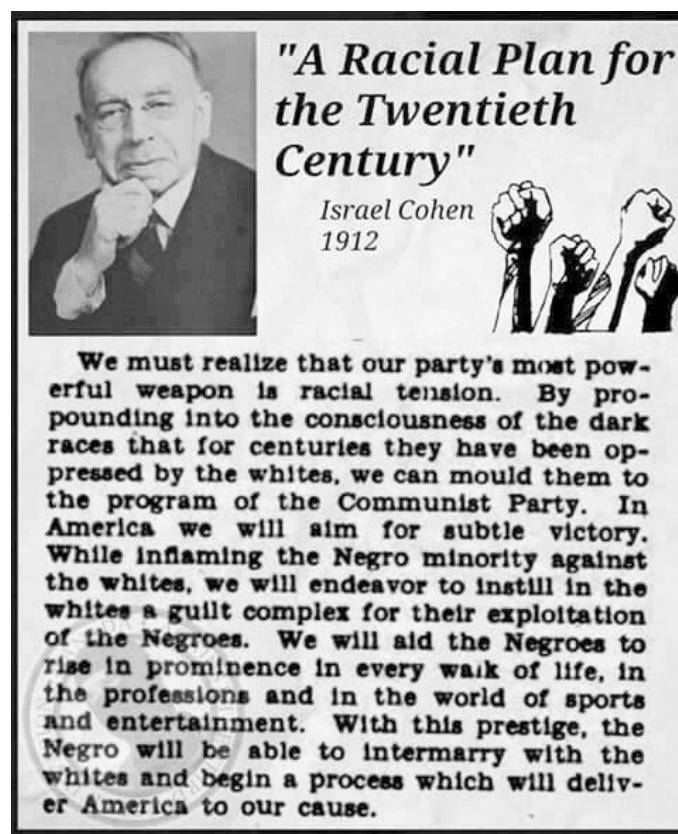

AFB. 13: Het logo van de AFA. De rode vlag staat voor het communisme, en de zwarte vlag voor het anarchisme.

In februari 2010 stuurde de AIVD een [brief](#) naar alle burgemeesters in Nederland. Dat is bepaald geen alledaagse gebeurtenis. In de brief stond onder andere:

De AIVD constateert dat de antifascistische actie (AFA) in het verwezenlijken van haar doelstellingen gebruik maakt van valse voorwendselen en oneigenlijke middelen. ... Gebruik van geweld, in eerste instantie tegen de rechtse tegenstander maar daarnaast zeker ook tegen de politie, bleef echter volgens AFA geoorloofd. ... Woordvoerders van AFA treden hun gesprekspartners niet onder eigen naam tegemoet. ... Wanneer de manifestaties wel doorgang vinden, wordt de materiële schade doorgaans veroorzaakt door antifascisten en hun sympathisanten zelf, en niet door rechtse demonstranten. ... Dit heeft in het verleden geleid tot fysiek geweld tegen personen die volgens AFA extreemrechts zijn.

De woorden “Kollektief” en het antikapitalistische element geven weg dat er sprake is van een communistische invloed. Hieronder is ook te zien hoe de aan AFA gelieerde KOZP samenkomt in ruimtes waar *class war* op de muren staat. Communisten gebruikten het inzetten van raciale spanningen al langer als tactiek.

AFB. 14: In 1912 zetten Amerikaanse commies de raciale kaart in.

De Amerikaanse schrijver G.E. Griffin beschrijft hoe communisten hun tegenstanders als “nazi” labelen om ze zo in diskrediet te brengen bij het grote publiek.

<https://www.youtube.com/watch?v=aOecMLRHZqA>

Kennelijk was het voor KAFKA opportuun om mij als Hitleraanhanger af te beelden. Ze hebben vast gelijk dat ik een “Stormfronter” van het eerste uur was: ik was denk ik de enige actieve Nederlander daar. Mijn participatie beperkte zich tot het voeren van discussies per email in een besloten deel. Genoeg om me te brandmerken als hardcore Hitleraanhanger, iets wat ik nooit geweest ben. Toen ze overgingen op een forum kwam er een ander publiek en werden de discussies een stuk platter. Toen was ik dus weg. Dat is allemaal zo rond 1998 en dat is nu nog vreselijk relevant voor diverse “journalisten”, extreemlinksen en dat soort mensen. KAFKA is nog steeds bezig mij als actieve neonazi af te beelden.

AFB. 15: *En passant* wordt de framing tegen mij ook ingezet tegen Thierry Baudet en Ongehoord Nederland.

De werkwijze van dit soort extreemlinkse antifa groepen is al meerdere keren blootgelegd. Onderzoek naar extreemlinkse organisaties is, behalve door de AIVD, ook verricht door de journalist [Peter Siebelt](#). In *Eco Nostra* (2003) schrijft hij:

Het gaat hierbij om de besmeuring van de tegenstander op de meest schandalige manieren. Verhalen worden uit hun context getrokken en van minder dan de halve waarheid wordt de enige echte waarheid gemaakt. Een populair hulpmiddel is een parallel te signaleren – hoe vergezocht of onterecht ook – tussen de Tweede Wereldoorlog en de denkbeelden van de tegenstander. Al tientallen jaren is de boodschap van deze waarheidsvinders: wie kritiek heeft op ons – en daarmee onze macht en bankrekeningen in gevaar brengt – zal met zulke grove laster worden bestookt dat de gevolgen niet zijn te overzien. Wie durft dan nog zijn mening te geven? Voor deze lastercampagnes bestaat weer een hele serie aparte lagen binnen de spekkoeke die net als Volkert van der Graaf zeggen op te komen voor de zwakkeren in de maatschappij. Ze noemen zich vluchtelingen-, antifascisme- en antiracismeorganisaties. Het Landelijk Bureau Racismebestrijding en Vluchtelingen-Werk zijn verwerkt in de op één na bovenste laag van de spekkoeke. In de onderste lagen zitten de ‘onderzoekers’ van Kafka, die gespeend zijn van

elk inzicht in wat fascisme werkelijk betekent, en de daaraan verbonden ‘knokploeg’ AFA. Een gelegenheidscoalitie van deze antifa-koek speelt in de laatste maanden van Fortuyns leven een onheilspellende rol. Via een demonstratie probeert het platform Nederland Bekent Kleur het Nederlandse volk vlak voor de verkiezingen te overtuigen dat een stem voor Fortuyn een stem voor racisme is. (pp. 173–174)

AFB. 16: De Amsterdamse GroenLinks wethouder Groot Wassink als AFA activist in Friesland.

President Trump overweegt om **antifa** op de lijst van **terreurorganisaties** te zetten, naar aanleiding van een aantal geweldsincidenten vanuit de antifa. / UPDATE: Trump heeft ze na gewelddadige rellen in vele Amerikaanse steden, begin juni 2020, aangemerkt als **terroristische** beweging.

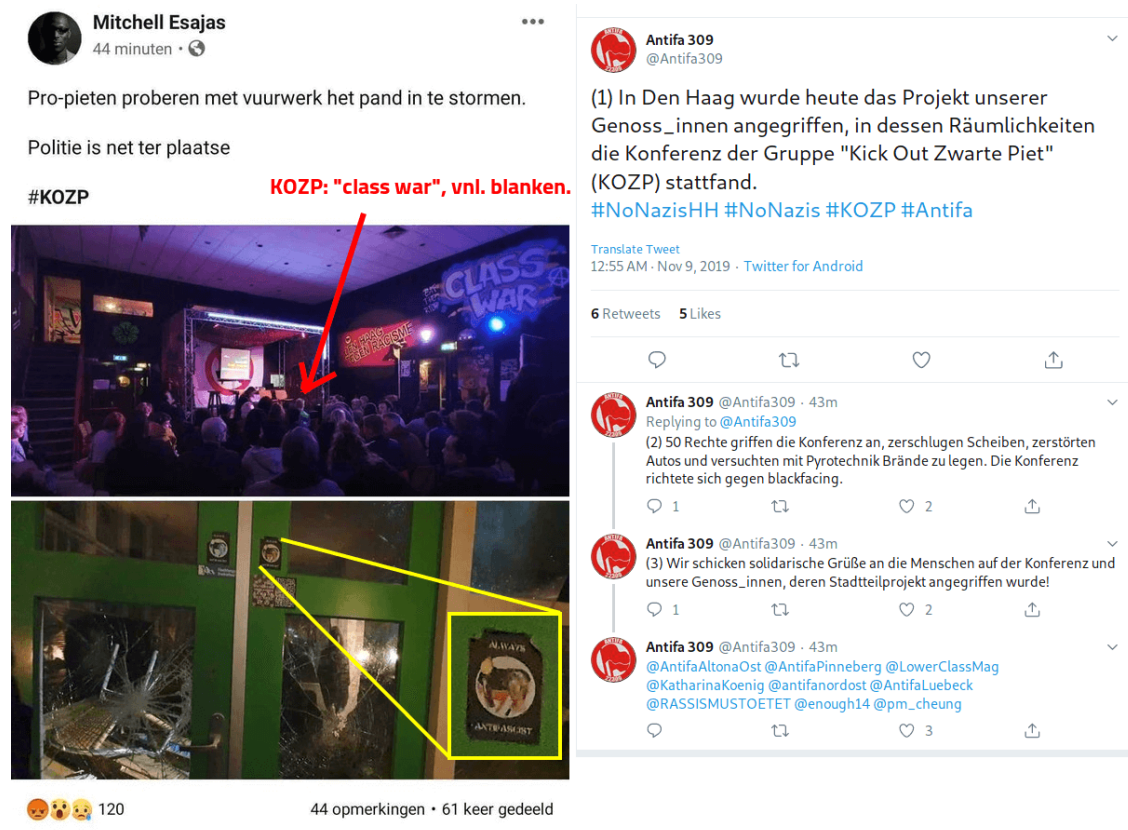
In *De Correspondent*, dat een linkse signatuur heeft, schreef Dennis l’Ami over **antifascistische beweging Antifa** (2018). Hij schrijft dat er geen centrale organisatie is, en ook geen doctrine of huysideoloog. Over de werkwijze zegt hij:

Rechts-extremisten worden ‘gedoxxed’: persoonlijke gegevens worden openbaar gemaakt. Werkgevers en familie worden gebeld in de hoop dat die het gedrag van de ‘fascist’ kunnen bijsturen. ... De derde strategie is intimidatie. Doxxen is daar een onderdeel van, maar soms worden rechts-extremisten ook thuis opgezocht. ... Hoewel antifascisten vaak benadrukken dat het geweld vooral uit zelfverdediging is, schuwt Antifa de inzet van geweld niet. Tijdens de G20-top in Hamburg in 2017 werden op grote schaal vernielingen aangericht.

De verwevenheid met andere linkse organisaties, hierboven al geconstateert door Peter Siebelt, wordt ook door Dennis l’Ami geconstateerd: “De meeste antifascisten zijn actief in andere sociale bewegingen, zoals migrantenwerk, antiracisme, vakbonden, vrouwen- en LHBTQ-emancipatie, de vredes- en kraakbeweging en het ecologisch activisme.” Ook

wordt de organisatie Emmaus genoemd. Die is actief met een keten van kringloopwinkels en de opvang van dak- en thuislozen. Verder ondersteunt het XminY Solidariteitsfonds de antifa.

Er blijkt ook overlap tussen *Kick Out Zwarte Piet* (KOZP) en de antifa. In 2019 hield KOZP een bijeenkomst in Den Haag. Op de deur van het pand waarin ze bijeenkwamen waren AFA stickers geplakt, en binnen waren antikapitalistische leuzen op de muren getekend.

AFB. 17: Op de foto van de KOZP bijeenkomst zie je een hoop blanke marxisten.

Peter Siebelt was gast bij ON! op 5 juni 2020. Met Peter Vlemmix spreekt hij over de antifa en "De gewelddadige progressieve opstand" in de 14e aflevering van Panel. Kijktijd ca. 45 minuten.

<https://www.youtube.com/watch?v=BbWQXkhK6Vo>

Meer informatie over **antifa**:

- De Ierse organisatie *The Burkean* heeft in 2020 een eigen onderzoek verricht naar de extreemlinkse methoden, welke zeer de moeite waard is: [The Irish Antifa Project](#).
- Op *Breitbart* staat een artikel met uitvoerige informatie over de Duitse en Franse wortels en gewelddadige aanslagen door antifa: [Antifa History Should Serve as a Warning to U.S.](#) (Chris Tomlinson, 4 juni 2020).

- *The National Pulse* beschrijft enkele internationale aspecten, waaronder antifa leden in het Europese Parlement: [AntiFa Is Obviously Not a 'Domestic' Terror Threat... It's an International One](#) (Wahagen Khabayan, 5 juni 2020)

Bijgewerkt op 2020-06-06.

Chris Aalberts, een Erasmus docent en journalist

Nadat mijn artikeltje [FVD moet culturele oorlog winnen om economie te redden](#) door Thierry Baudet gedeeld werd op Twitter, brak er een aardige tweetstorm los. Volgens de journalist Chris Aalberts was 't een "doodeng verhaal van een meneer van Stormfront, gepromoot door Baudet." Hij baseerde zich daarbij op informatie van KAFKA. Van hem mag aangenomen worden dat hij goed weet dat [KAFKA](#) een onderdeel is van de terroristische **antifa**.

AFB. 18: Doodeng vindt Chris Aalberts het. Goedkoop *framen*.

De eerste vragen die ik hierover kreeg snapte ik niet. Ik kon het bericht van Chris Aalberts namelijk niet zien. Hij had me preventief geblokkeerd. Ik kende die hele kerel niet, contact hebben we nooit gehad. Dus het duurde even voordat ik in de gaten had wat er aan de hand was. Later zag ik veel verhalen van mensen die dezelfde soort ervaring hadden met Aalberts.

AFB. 19: De obsessies van Chris Aalberts.

Het was allemaal toch al wat overrompend. Aan zee had ik een opinie-artikeltje geschreven, wat lichter dan de meestal meer theoretische stukken die ik op m'n eigen weblog zet. Ik dacht, wel, dit is misschien leuk voor een breder publiek, dus stuurde ik het naar de TPO. Ik hoorde het van een vriendin, dat mijn stukje een klein beetje

viraal ging, terwijl ik toen nog niet eens wist dat de TPO het **geplaatst** had. Ook had Thierry Baudet het al gedeeld. Hij en ik kennen elkaar niet, en voor mij kwam het als een verrassing dat hij het deelde. Ik zag zelfs nog een taalfoutje in mijn stuk.

Naast een hoop positieve reacties kreeg ik natuurlijk ook negatieve reacties. Een anoniem persoon vond dat ik “met mijn achtergrond” het artikel anoniem had moeten publiceren. Het stuk zelf vond ie wel goed. Nou, dat is helemaal mijn stijl niet, dat anonieme. Een vrije democratie is niet voor bange mensen. Ik heb impopulaire meningen onder mijn naam geplaatst in de openbare ruimte, ook in het verleden. Ik blijf dat ook doen. Daarbij moet ik me soms verdedigen tegen aantijgingen van anonieme personen. Het zij zo.

Rob van Gemeren (@OpRechtsNu), bepaald geen fan van Baudet, nam het voor me op. Ik kon later zien dat hij Aalberts van repliek voorzag door erop te wijzen dat KAFKA (**antifa**) niet zo’n frisse bron is. Voor Aalberts was het geen probleem om zich van deze bron te bedienen, hoor en wederhoor sloeg hij over, op kritiek reageerde hij niet, en zoals gezegd had hij mij al geblokkeerd voordat ik zijn bericht kon zien of er zelfs ook maar op kon reageren.

Mijn interesse werd gewekt. Wie is Chris Aalberts?

Chris Aalberts is docent **politieke communicatie aan de Erasmus** en doet onderzoek naar o.a. *spindoctoring*. En spindoctoring, dat kan hij. Hij gebruikt doelbewust een onbetrouwbare extreemlinkse **antifa** bron om mij en het FvD te *framen*.

dr.
(Chris) CE Aalberts

Lecturer | Erasmus School of History, Culture and Communication
| Department of Media and Communication

Location	Burg. Oudlaan 50, Rotterdam
Room	M8-46
Telephone	0103088890
Email	aalberts@eshcc.eur.nl

Mo

[< Back to overview](#)

Profile

Chris Aalberts is docent en onderzoeker politieke communicatie. Hij is gespecialiseerd in kwalitatief onderzoek naar de relatie tussen burgers en politiek. Zijn onderzoek richt zich op journalistieke innovatie, populisme, sociale media, spindoctoring, popularisering, de Europese Unie, lokale politiek en jongeren.

Chris Aalberts doceert aan de master media en journalistiek van de Erasmus Universiteit Rotterdam. Ook werkt hij als verslaggever, publicist, columnist en onderzoeker.

AFB. 20: Zijn profielpagina op de Erasmus Universiteit (screenshot 2020-04-07).

Als universitair docent politieke communicatie heel doelbewust **spindokteren** met fout bronnenmateriaal van KAFKA is onvergeeflijk. Het handelen van Aalberts ophemelen, zoals Stevo Akkerman doet in zijn Trouw-column [Hele en halve fascisten op de Forum-partijborrel](#) van 23 september 2019, gaat dezelfde richting op.

Zijn academische verantwoordelijkheid neemt hij toch al weinig serieus. Een aantal academici hebben onder de titel [Hoe Chris Aalberts onzin produceert over onderzoek naar sociale media en politiek](#) (Stuk Rood Vlees, 2013) zich moeten verweren tegen een schrijfsel van Aalberts.

Voor wie de moeite neemt om het [proefschrift](#) van Aalberts op te zoeken, zal al snel ontdekken dat noch een diepgaand filosofische, noch een grondige statistische aanpak aan Aalberts besteed zijn. Hij speelt vooral met losse casussen (diepte-interviews) en woordduidingen (focusgroepen). Kort gezegd: een woordenbrij. Dat verklaart misschien ook wel zijn angst voor “enge” boeken.

AFB. 21: Chris Aalberts ziet misschien wel wat in openbare boekverbrandingen. Wie deed dat ookalweer eerder?

Duiden. Hij nam “culturele oorlog” *letterlijk*. Suggestief: “Dan moet je misschien eens nadenken wat het nog meer kan betekenen.” Dat ik in mijn stukje de culturele oorlog van een linkje voorzag naar een artikel waarin dat culturele verschijnsel wordt uitgelegd, dat zal deze “topjournalist” wel ontgaan zijn. Alle culturele argumenten zijn ’m ook ontgaan, of doelbewust genegeerd. Ik kan me bijna niet voorstellen dat hij het begrip “culturele oorlog” niet kent. Al sinds de jaren ’60 zijn de cultuuroorlogen of “[culture wars](#)” een bekend thema. Maar misschien is hij ook oprecht onbekend met deze belangrijke ontwikkeling sinds de jaren zestig, en denkt hij daardoor aan een oorlog met tanks en straaljagers. Bij Aalberts weet je dat soort dingen nooit zeker.

Misverstanden had hij kunnen oplossen door als journalist hoor en wederhoor toe te passen, maar in plaats daarvan werd ik dus preventief geblokkeerd. Onderwijst hij dat ook aan zijn studenten?

AFB. 22: Aalberts flikt hetzelfde bij Shashi Roopram

Wat zoekwerk levert op dat dit gedrag structureel van aard is. Chris Aalberts praktiseert keer op keer *spindoctoring* en *framing*, onder het mom van “onafhankelijke journalistiek”. Uitspraken van Baudet worden door hem als contextloos fascistisch gecategoriseerd. Zelfs Vaclav Klaus moet het ontgelden. Een overzicht werd in 2019 gegeven door Robert Bor in een [twitterdraadje](#).

Huub Bellemakers, campagneman voor GroenLinks

Nadat ik mijn [rapport over het stikstofbeleid](#) had uitgebracht, vond Huub Bellemakers (GroenLinks) het nodig als volgt te reageren:

AFB. 23: Ik ben een “erkende” nazi, volgens Bellemakers.

Hoe zou dat werken, die “erkenning” van de *status nazi* door GroenLinksers? Ik vermoed dat een vermelding op de website van [KAFKA](#), onderdeel van de **antifa**, volstaat. Dat is tenslotte toch een beetje de ondergrondse van het radicale deel van GroenLinks.

Goed stikstofbeleid is van maatschappelijk belang; voor zowel boeren als voor natuurliefhebbers geldt dat het beleid moet rusten op transparante, betrouwbare en complete gegevens die geschikt zijn om beleid op te baseren. Dit soort pogingen tot karaktermoord zijn schadelijk voor het debat. Ik reageerde daarom met een [statement](#):

Dhr. Bellemakers is wat mij betreft niet representatief voor GroenLinks. Hoewel ik inhoudelijk weinig raakvlakken heb met die club, heb ik in mijn rapport ook een Brabantse GL-politica genoemd die kritische vragen stelde en wel voor de inhoud ging. Verder heb ik wat het rapport betreft vooraf inzage gegeven aan enkele PvdD-leden. Zoals gezegd beschouw ik de stikstofcrisis als partij-overstijgend.

Repelsteeltje, een blogger bekend van [Saltmines](#), nam het voor me op. In een [draadje](#) stelde ze onder andere:

AFB. 24: Over antisemitisme gesproken. Hypocriet?

AFB. 25: Da's aardig!

Het hele draadje is ook beschikbaar als PDF [archief](#).

Huub Bellemaker heeft tien jaar gedaan over z'n gammastudie, is communicatie-adviseur en campagneman – kennelijk word je dat bij GroenLinks door mensen voor erkende nazi uit te maken – en werd in 2010 onder de categorie antizionisme genoemd op het Israël & Palestijnen Nieuws Blog: [Huub Bellemakers \(GL\) bejubelt bagger Retecool over CIDI](#). De mensen van het CIDI noemt hij in een [tweet](#) “de loonlijst van Israël”.

Excuses, of een inhoudelijke reactie op het rapport stikstofbeleid, heb ik niet van hem ontvangen.

Tim Engelbart, hoofdredacteur DDS

Asocialen vind je niet alleen op links. Bekrompen kleinburgerlijk rechts-conservatief kan het ook. Tim Engelbart is hoofdredacteur van De Dagelijkse Standaard (DDS). De titels van de artikelen op DDS bevatten dikwijls een uitroepteken. De inhoud van de artikelen is doorgaans kort en sensationeel. Wat dat betreft is het sensatiegehalte van de volgende titel passend voor De Dagelijkse Standaard:

Ongehoord Nederland-fascistjes gaan met eerste online uitzending direct nat: neonazi als “stikstofexpert”

In het [artikel](#) komen er nog meer mooie dingen naar voren. Er wordt gesuggereerd dat ik graag Joden zou willen vergassen.

Mocht het artikel “kwijt” raken of aangepast worden, dan is hier de oorspronkelijke versie beschikbaar: [Smaadartikel-Engelbart-DDS.pdf](#)

Tim Engelbart baseert zich op, jawel, de website van [KAFKA](#), onderdeel van **antifa**. Daarbij gaat hij nog heel wat stappen verder dan de antifa. *Joden vergassen...* Van iemand van Ongehoord Nederland begreep ik dat hij door persoonlijke rancune gedreven wordt. Engelbart heeft mij niet benaderd voor hoor en wederhoor. Wel doet hij aan de online smeercampagne van extreemlinks.

Over smaad en laster zegt de de jurist [Arnoud Engelfriet](#):

Het opzettelijk aantasten van iemands eer of goede naam door verspreiding van een bepaald feit is een misdrijf: smaad. Als dat schriftelijk gebeurt, en publicatie op een website is “schriftelijk”, maakt de dader zich schuldig aan smaadschrift. Een verwant misdrijf is laster: het opzettelijk verspreiden van iets waarvan de dader weet dat het een leugen is.

Meer woorden wil ik er niet aan vuil maken. U moet zelf maar uw mening vormen over Tim Engelbart en zijn DDS.

AFB. 26: Tim Engelbart met zijn kat. Bron: Twitterprofiel.

Kleine trolletjes

Er zijn ook nog enkele onbeduidende framers die door een gebrek aan intelligentie en originaliteit iets minder opvallen. Ze lijken een beetje op blinde trolletjes die steeds hetzelfde riedeltje zingen, iets als “*fascisme fascisme fascisme, hij een fascist, zij een fascist, het is een fascist!*” of iets in die geest. Waarschijnlijk zijn ze betrokken bij de **antifa**. Ik zal ze kort behandelen.

Iemand onder de naam **Arnold J. van der Kluft** laat op de extreemlinkse en antisemitische haatsite Krapuul zijn [darminhoud](#) op me los. Hij doet zich intellectueel voor, maar is slachtoffer van zijn eigen cognitieve dissonantie als hij gewaar wordt dat ik Erich Neumann aanhaal: “Allemaal geen boeken voor een Stormfronter, net zo min als Neumann. Ik hoef dat voor mijn gevoel niet uit te leggen.” Hij kan zich echt niet voorstellen dat ik Neumann gelezen heb. In ieder geval is die Neumann geen boek voor Van der Kluft. Neumann schreef hele pagina’s vol over de massamens, maar Arnold redeneert als volgt: “wat niet betekent dat hij het over de massamens heeft”. Verwarde geesten blijf je houden. Hij prijst het optreden van tieners in de politiek, vreest de techniek, en hoopt op een terugkeer van de [Grote Moeder](#). Voor kenners: dat is een [oeroborische incest](#). Dat ik een “Stormfronter” zou zijn, is voor hem een soort ankerpunt in zijn geestelijke chaos. In die chaos steunt hij op labels, hem aangereikt door [KAFKA](#).

Een andere auteur op Krapuul, **Pyt van der Galiën**, noemt zichzelf een eco-socialist and antifascist. Hij verzamelde obsessief een hoop tweets en retweets van me en op basis van associaties met die retweets, en het herorganiseren daarvan, weet hij uit te komen bij de conclusie die voor hem wenselijk is. Iets met fascisme. Kan niet missen.

Over de inflatie van begrippen als fascisme schreef Bart Schut in het Nieuw Israëliisch Weekblad een aardig artikel: [Nazi-inflatie](#) (5 juli 2018). Hij schrijft dat “Krapulers zich keer op keer zelf antisemiet tonen”, wanneer Pyt van der Galiën een aanval doet op Lodewijk Asscher.

Sam Wenmakers uit Sittard studeert marketing & communicatie aan het ROC Leeuwenborgh in Maastricht. Hij weet op Twitter te melden dat ik een “bekende neonazi” ben. Een screenshot van de [KAFKA](#) website ontbreekt uiteraard niet, en hij brengt dit in verband met Baudet. Hij lijkt nogal een fan van Halsema.

Dan is er nog **Piet Lekkerkerk**. Hij lijkt iets van een MBO studie gedaan te hebben, en heeft als hobby het maken van twitterdraadjes om mensen met rechtse opinies te ridiculiseren en als extreemrechts weg te zetten. Ik begreep dat hij over een artikel van mij ook een twitterdraadje had gemaakt. Hij pakt een paar stukjes tekst uit het artikel, geeft daar zijn eigen interpretatie aan, en op basis van die interpretatie komt hij dan weer tot eigen conclusies. Onlangs kwam hij weer in het nieuws omdat hij Eva Vlaardingerbroek een “racistische neo-nazi” had [genoemd](#).

Dezelfde Eva werd al eens vaker slachtoffer van dat soort verdachtmakingen. Ik ken haar verder niet persoonlijk, maar omdat ik me irriteerde over die journalistieke framing, heb ik de framing door Chris Klomp [onder de loep](#) genomen.

Misschien zie ik nog wat kleine trolletjes over het hoofd, zoals GroenLinks politici die druk doende zijn de tweets en artikelen van dit soort figuren te delen op social media.

Jan-Jaap van Peperstraten, een linkse pastoor

Toegevoegd op 2020-05-23

Op 9 mei 2020 schrijft deze pastoor op zijn weblog Zwarte Paper het artikel [Dichte grenzen?](#) Het evangelie wordt erbij gesleept om de politieke voorkeuren van de pastoor te verdedigen.

Het was me ontgaan dat hij ook over mij getwitterd had – daarom deze latere toevoeging (2020-05-23). Op Twitter noemt hij zich “hoopgever”. Op zijn tijdlijn wist hij te impliceren dat mijn stem, ongeacht het onderwerp of inhoud, niet online hoort:

AFB. 27: Dit ging over het culturele element van de FvD; Van Peperstraten ziet liever dat mensen *niet* deelnemen aan het publieke debat.

Op die manier mensen weren uit het publieke debat is een ondemocratische houding, die goed past op de bron waar Van Peperstraten zich op lijkt te baseren. De aanbevolen zoekactie lijkt uit te komen op de site van [KAFKA](#), een onderdeel van de **antifa**. Hij noemt specifiek Stormfront:

AFB. 28: Deze pastoor zet graag mensen weg als neonazi. In naam van Jezus?

Vervolgens speelt hij leuk toneel door te doen alsof hij heel objectief en afgewogen, met “veilige hermeneutiek”, te werk gaat:

AFB. 29: Het klinkt zo lekker academisch.

Nog even op een rijtje...

1. Mijnheer is een linkse pastoor en gebruikt het evangelie voor zijn politieke boodschappen.
2. Hij wilde mij, los van de inhoud, weren uit het publieke debat. Dat is een ondemocratische houding.
3. Hoewel hij zegt dat iets snel te googelen is, doet hij dat zelf niet als het gaat om de betrouwbaarheid van zijn bron, de in AIVD rapporten genoemde [KAFKA](#).
4. Kennelijk is het klakkeloos volgen van extreemlinkse laster een “veilige hermeneutiek” zodat de schijnheilige Van Peperstraten een excuus heeft om mensen met een andere mening extremist te noemen.

Update, dag later: reactie Pastoor toegevoegd.

De reactie van de pastoor

Dhr. Van Peperstraten werd door mij online geconfronteerd met zijn uitspraken, zodat hij ook kans had op weerwoord en het geven van een reactie. Iemand anders reageert ook en heeft bedenkingen bij mijn eerste kritiekpunt.

AFB. 30: Op mijn eerste punt uit de opsomming is mogelijk af te dingen.

Echter Van Peperstraten wil geen inhoudelijke reactie geven: **“Dan kunt u lang wachten.”**

AFB. 31: Paul Rosenmöller valt meer in de smaak.

Het blijkt dat de zich gematigd presenterende pastoor toch vooral voorkeur heeft voor meer extreemlinkse personen. In plaats van zich te excuseren of inhoudelijk te reageren, besluit Van Peperstraten tot een *block*. Dat is een laffe en hoogmoedige houding die niet bij een pastoor past.

AFB. 32: Schijnheilig.

Blijft over de vraag: Is Van Peperstraten fan van de **antifa**? Het heeft er nogal de schijn van.

AfB. 33: Nog even een plaatje van z'n weblog als toegift.

Deel 3: Reflectie en toekomst

Door fouten te maken leer je. Je moet experimenteren en het onbekende met open vizier tegemoet treden. Hoe zijn mijn opvattingen veranderd, waar sta ik nu, en waar ga ik misschien naartoe? Hoe wordt het debat gevoerd in Nederland? Dat is het onderwerp van dit laatste deel van deze drieluik.

Veranderende opvattingen

Ik werd lid van de Jonge Socialisten (PvdA), stapte over naar de JOVD (liberale jongen), zegde mijn Greenpeace donateurschap op, deed geschiedenis als extra vak, compenseerde dat met de Stormfront mailinglist waar ik toch ook niet evenwichtige informatie kreeg, verspilde tijd bij de Nationale Alliantie, en compenseerde de Stormfront informatie met een cursus bij het CIDI. Bij de VVD leerde ik ook wel wat. Op de universiteit heb ik twee studies afgerond, politicologie en *medical informatics*, waar ik alles wat ik leerde weer in andere kaders heb leren zetten. Ik sprak op een studentenvereniging waar de grote meerderheid GroenLinks stemt met mensen persoonlijk over politiek, maar ook over zeer persoonlijke zaken. In het studentenhuus voerden we soms tot diep in de nacht discussies over Nietzsche, *science fiction*, en de kleine menselijke dingen. Dat was een blootstelling aan steeds wisselende ideeën, wereldbeelden, personen, organisaties en “grote verhalen”.

Hierdoor leer je verbanden zien, maar leer je ook onderscheid maken, oftewel **discrimineren**. Het enkel cognitieve of mechanische wereldbeeld ken ik als informaticus natuurlijk wel. Het geheugen als harde schijf, je verstand als processor, je automatismen als software, je ogen en andere zintuigen als invoer, je gedrag als uitvoer... Langzaamaan kon ik daar niet meer mee uit de voeten en ging ik wat lezen over Neoplatoonse en Hermetische filosofie, en Jungiaanse dieptepsychologie. Ook daar is het vallen en opstaan.

Elke club waar ik bij zat heeft me geholpen op mijn reis. Ik heb er daarom een hekel aan om hard af te geven op clubs waar ik me wat opvattingen betreft niet meer bij thuis voel. Zolang die clubs me netjes behandeld hebben is het niet oké om dan achteraf veel vuiligheid over die clubs te schrijven. Sommige lezers verwachten misschien van mij dat ik hard afgeef op de Jonge Socialisten, Greenpeace, Stormfront, de Nationale Alliantie, de VVD, of mijn voormalige studenten- of sportvereniging... Zolang je lid bent van een club hoor je enige loyaliteit te tonen. Als je op een nette manier afscheid neemt, hoor je ook daarna terughoudend te zijn met kritiek, zolang ze je geen last bezorgen. Richting de VVD ben ik net iets minder terughoudend omdat ze niet gehandeld hebben naar hun eigen principes en hun eigen boodschap, waardoor ik me lichtjes bedrogen voel. Van de partij die de premier levert mag ook iets meer verwacht worden.

Voor wie dat echt weten wil: mijn huidige posities, die niet in steen gebeiteld staan, zijn pro-Israël, anti-immigratie, EU-kritisch, anti-euro, pro-referendum, voor democratische vernieuwing, sterkere **Trias Politica**, pro-Thorium, pro-waterstof, Camille Paglia als 't gaat om man-vrouw discussies, lagere BTW, voor ontwikkelingshulp: zie Dead Aid van **Dambisa Moyo**, meer autonomie en gezag en minder bureaucratie voor professionals (politie, doktoren, leraren etc.), stimuleren van bedrijfsvestiging in de provincies buiten de

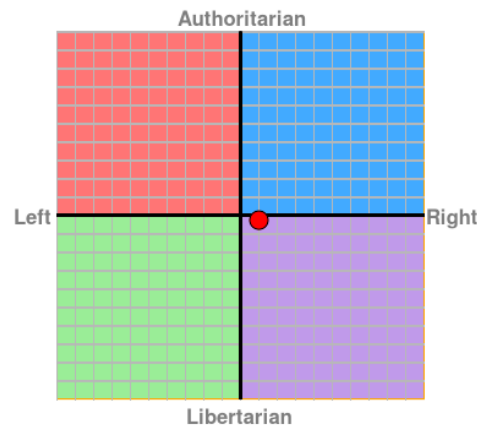
Randstad, goede digitale burgerrechten en een realistisch buitenlands beleid (Huntington) met meer geld voor defensie. Ik ben sceptisch over de globalisatie en multinationals die geen worteling of binding met de natie hebben.

Your Political Compass

Economic Left/Right: 1.0

Social Libertarian/Authoritarian: -0.26

<https://www.politicalcompass.org/test/en>
2020-04-05 test taken by Evert Mouw

AFB. 34: Volgens [The Political Compass](#) zit ik nogal in het midden. Ik vermoed dat deze test meer op de VS gericht is, en dat ik in Nederland meer rechts zou uitkomen.

Ik geloof dat de kudde wat structuur nodig heeft om in stand te kunnen blijven, en dat multiculturaliteit en sociaal kapitaal met elkaar op gespannen voet staan ([Putnam](#)). Ook steun ik de Afrikaans sprekende Boeren in Zuid-Afrika; ik heb daar familie wonen. Verder geloof ik in een vrije markteconomie. Mijn partijvoorkeur is daarmee denk ik ook wel begrijpelijk.

Opvattingen heb je dan als werkhypothese, niet als identiteit om je te onderscheiden van anderen of juist om bij een groep te horen en te “deugen” in de ogen van anderen. Dat betekent dat je het eigen groepsinstinct soms aan de kant moet zetten. Wordt dat in Nederland geaccepteerd?

Debat in een kleinburgerlijk landje

Achter de façade, of ’t nu een quasi-intellectuele is zoals bij Van der Kluit, of een quasi-journalistieke zoals bij Aalberts, gaat een hoop nijd en dissonantie verborgen. In ieder geval hebben ze nog een naam, een *persona*. Echter ze beroepen zich op anonieme antifa activisten van [KAFKA](#). Dodelijk voor een vrije discussie in een open samenleving. Wat nu als ik me wel had laten intimideren door die links-activistische haatmachine? *Guilty*

by association, spelen op de man en op groepslabels, niet op inhoud dus. Wie iets zegt, wordt dan belangrijker dan *wat* ie zegt. Einde debat. Dat is natuurlijk ook het doel van zulke antifa groepen. Ik vraag me af bij hoeveel mensen dat intimideren ook echt gelukt is, en hoeveel problemen daardoor heel lang konden doorsudderen, omdat ze taboe gemaakt waren.

Veel van die problemen hebben mijn interesse. Het stikstofbeleid en het lot van de boeren. Vaccinatiebeleid. Immigratie, etniciteit, religie, en identiteit. Globalisatie. Volksgezondheid. Energie. De veranderende cultuur, die “onttoverd” is, en hoe mensen leegte ervaren en naar zingeving zoeken. Hoe het nut van religie sociobiologisch verklaarbaar is. De toekomst van onze samenleving in een wereld die steeds technologischer en kunstmatiger wordt.

Dat zijn allemaal onderwerpen die niet vrij besproken kunnen worden in een kleinburgerlijk rechts milieu, of in een milieu dat door extreemlinkse activisten en linkse media beheerst wordt.

Het is niet zo dat ik alleen maar negatieve reacties krijg. Mijn [stikstofrapport](#) ontving een hoop positieve reacties, zelfs van mensen aan de linkerkant. Bij het schrijven van dat rapport heb ik een klein beetje hulp gekregen in de vorm van tips, spellingscontroles, proeflezen e.d.; vrijwel alle hulp was op anonieme basis. De meeste mensen zijn bang om de haatbrigade van GroenLinks achter zich aan te krijgen. De dankbetuiging in mijn rapport noemt daarom ook enkele schuilnamen en in sommige gevallen weet ik niet eens welke echte naam daarachter schuilgaat. Misschien hoort het niet in zo’n rapport, maar ik wil niet helemaal toegeven aan de extreemlinkse terreur.

Later, bij een bijeenkomst van [FarmHack](#) in een gebouw van het Kadaster, waar ik was uitgenodigd n.a.v. mijn stikstofrapport, sprak ik een jongen uit India (in ’t Engels) die als IT consultant in Amsterdam werkt. Ik moest echt moeite doen om hem uit te leggen hoe de overheid omging met onze boeren. Hij snapte niet hoe een land een belangrijke sector voor de economie en voedselvoorziening zo kon behandelen. In India hadden ze wel andere problemen... Misschien heeft Erdal Balci wel een punt in zijn artikel [Corona zegt dat Nederland uit de fantasiewereld moet ontwaken](#) (HP de Tijd, 20 maart 2020). In zijn uitstekende artikel, dat ook bijna alleen maar tot stand kon komen via de pen van een schrijver met een allochtone naam – hij is van Turkse origine – omdat de meeste autochtonen, even heel kort door de bocht, of gestoord (GL), of Amsterdammer (reddeloos), of laf kleinburgerlijk (de rest), of dat allemaal tegelijk zijn, staat:

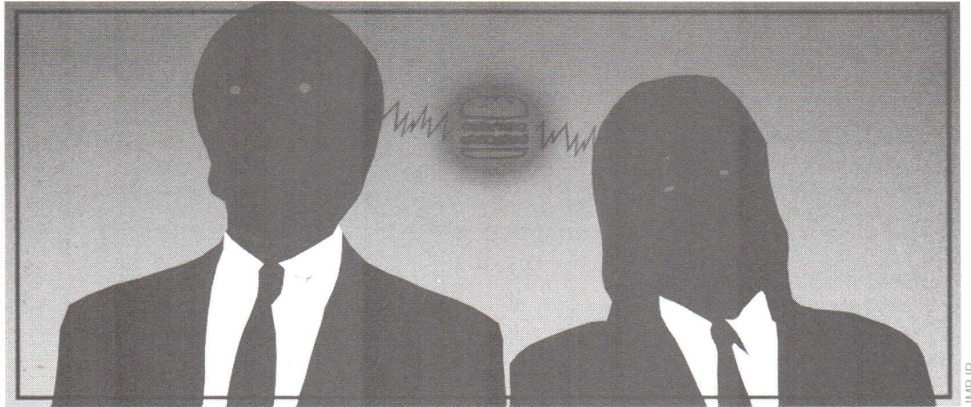
Racepaarden die gewend zijn om altijd te winnen, maken na een verloren wedstrijd alsnog een rondje van victorie. De manier waarop Nederland zich verbeeldde dat het geen kwaad kan om alles wat we nodig hebben van de andere kant van de wereld te halen omdat de mensen daar voor hongerlonen werken, is een illusie als die van die racepaarden. Deze corona-tijd laat zien dat we met onze kenniseconomie en onze dienstensector jaar in jaar uit veranderd zijn in een ontwikkelingsland dat om simpele spullen moet smeken om de onderdanen niet dood zien te gaan.

Wat ook niet helpt is de aftakeling van de journalistiek. De meeste journalisten zijn geen Balci. Het wordt voor kwaliteitskranten en onafhankelijke journalisten steeds moeilijker

om hun brood te verdienen. Al tijdens mijn studie was dit een aandachtspunt voor het vak politiek en media ([Willem Breedveld](#)). Oplages nemen af. Hierdoor wordt het moeilijk om kwaliteitsjournalistiek te bedrijven. *Social media* en online sensatiekrantjes, zoals de De Dagerijkse Standaard, kunnen goedkoper lezers trekken omdat ze niet doen aan hoor en wederhoor en andere kwaliteitseisen.

Omdat ik zelf weinig als groepsdier denk, heb ik ook onderschat hoe veel mensen emotioneel reageren op voor hen “enge” denkbeelden, argumenten en informatie. Dit zie je bij alle politieke kleuren; en het wordt door goedkope journalisten en framende politici meteen gebruikt om de opponent sociaal en publiek te isoleren. In deel twee heb ik laten zien hoe mij dat overkomen is. Ik beschouw dat ook als een leerproces. Ik probeer op bijvoorbeeld mijn weblog meer nuance, meer context, en meer inleiding te geven voordat ik met iets “engs” kom. Maar ik wil niet toegeven aan het *misbruik* van zulke groepssentimenten. Vrijheid is namelijk niet vanzelfsprekend.

Weirdos vs. Normals

with flashing lights that only make it easier for the boss to control them... JUST HAVING TO KEEP UP WITH WHAT'S "COOL," ALONE, would be enough to drive a *real* person MAD! But it's hard to drive Pinks crazy, because they're so NUMB. We'd rather be dumb than numb any day.

Be *SO GLAD* that you are a weirdo. DO YOU REALIZE HOW LUCKY WE WEIRDOS ARE? How truly *rich* we are to TRULY NOT CARE if we *LOOK RICH*? To actually give THAT *LITTLE* of a shit *HOW* we look?

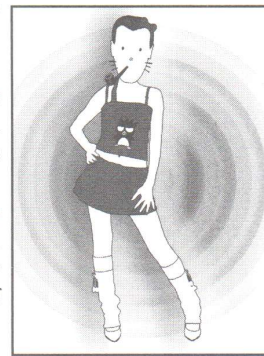
Most SubGenii are LIVING PROOF that a person can be what *They* would call an utter failure, a complete "loser" in PinkLand — and yet still be INFINITELY BETTER OFF than the *wealthiest* of them. For SubGenii are rich in *Slack*. Deep Slack. The Slack of being able to APPRECIATE. Period. The Slack of being able to experience how truly, incomprehensibly beautiful are even the most mundane, poverty-enhanced moments of SubGenius life.

Most of the Norm-worms are as blameless as children. The lifelong conservative dweeb nerds we can understand. The ones that "drive us sane" are the SELL-OUTS & POSE-BUCKERS — those who, throughout the workweek, are the most IMPOTENT of DRONES, taking the most pay to do the least memorable work... but then become "weird" on the WEEKEND. Once

out of the office, they're MAGICAL BEINGS! Witches! Klingons! Cowboys! They're artists, rocks stars and biker outlaws... *during the two days when they're not being PAID SLAVES*. Oh, they might have started out as termites, but they ended up part of the woodwork. Every week they endure five days of kissing the asses of dominant Normals, and then compress it into two days of putting down *real* weirdoes, the ones who are weird FULL TIME and *can't* fake it.

These Hip Wimps snub the plain garden-variety Normals, the "squares," but they too want the money, so they can have more trendy clothes, and hang out posing in more trendy sushi bars, and be more politically correct with more trendy friends who are all trendy artists, the kind that tattoo their faces and hang gold chains from their pierced privates, so they can give more money to Greenpeace and brag about it, and feel absolved for the money they're getting from Daddy, who collects rent from 400 squalid little tenements on the west side, or saturates the countryside with pesticides to grow more vast fields of *organic spinach!!*

116

IMBJR

The SubGenius Psychlopaedia of Slack, Vol. 1 (2006; p.116)

AFB. 35: Weirdos vs. Normals. *The SubGenius Psychlopaedia of Slack*, Vol. 1: *The Bobliographon*. Edited by Rev. Ivan Stang. (2006; p.113)

Vrijheid is niet vrijblijvend

Het *idee* Nederland loopt m.i. gevaar. Ik hou van de wereld en Moeder Aarde, maar denk dat een toren van Babylon een maatje te groot is voor ons mensen. De natiestaat is een historisch gegroeide constructie die mensen een *thuis* kan bieden, zonder veel van de nadelen te hebben die eerdere constructies hadden. Als individu ben je nog redelijk vrij in een natiestaat. Vrijheid kan niet zonder beperking; anders vloeit het weg. De constructie “natiestaat” heeft grenzen nodig. De PvdA heeft in [Paul Scheffer](#) een absolute topper in huis die dat goed kan uitleggen en waar ze ’s wat beter naar zouden moeten luisteren.

Om vrij en onafhankelijk te denken moet je jezelf buiten de kudde plaatsen. Niet enkel intellectueel, maar ook gevoelsmatig. Niet iedereen kan dat en zeker niet iedereen wordt daar gelukkig van. Het moet er een beetje “in” zitten. Een eigenlijk nog best wel aardige typering van persoonlijkheidstypen is die in de wereld van Harry Potter. Daar worden de vier elementen gesymboliseerd door vier dieren of “huizen”. Volgens de Pottermore test ben ik een Ravenclaw. Daar herken ik mezelf wel in.

Ik zal nooit ergens helemaal bij horen, maar loyaliteit en openheid vind ik belangrijk. Ik wil niet als een pissebed onder de stenen kruipen, en ga dus voor het open vizier. Dat verwacht ik ook van andere deelnemers aan het debat. Een antifa-groep die anoniem mij in een vals frame zet is wat het is. Ik ga niet herroepen dat ik een Hitleraanhanger ben, simpelweg omdat ik van snorremans nooit een geweldig grote fan ben geweest, ongeacht de taal die ik nodig had om zijn fans te bestuderen. Als mensen de [antifa](#) zonder vragen te stellen als bron gebruiken heeft dat wat mij betreft vooral een uitstraling op de mensen die dat zo menen te moeten doen. Ik hoop dat het Trump lukt die club op de terreurlijst te zetten, zoals ie dit jaar nog suggereerde te gaan doen.

Vanuit een rationele basis blijf ik de discussie aangaan met iedereen die daarvoor open staat, *en public* dus niet anoniem. Mijn loyaliteit ligt daarbij in de eerste plaats bij het land en het volk dat mijn bestaan mogelijk gemaakt heeft, en niet bij een ideologie of een Stormfront mailinglist van 1998 of een (post)moderne identiteitsconstructie. Echte mensen van vlees en bloed, individuen, hebben bij mij voorrang boven abstracties zoals “socialist”, “Nederlander”, of wat dan ook. Daarbij kan ik niet binnen kleinburgerlijke normeringen denken en handelen. Ik sta *echt* buiten de kudde, wat soms eenzaam maakt, maar ook vrij.

Wie met wie vriendjes is en met wie je wel en niet hoort om te gaan interesseert me niet zo. Ik leer op het weblog van een [prostitutuee](#) dingen over de samenleving die ik in verband kan brengen met wat ik van theologen hoor. Ik eet shoarma bij de Turk (niks vegan), ga met vrienden naar de sauna, lees een boek van een [orthodoxe katholiek](#); dat is mijn leefstijl. De *witte* nette deugmenschen die *echt niet* racistisch zijn, nog nooit met een Marokkaan ’s nachts in de auto hebben gezeten, en wiens dochters een weeshuis in Afrika willen starten voor arme *zwarte* kindertjes die ze op hun witte antiracistische scholen niet gezien hebben, dat zijn – het spijt me zeer – dan weer wel mensen met wie ik wat moeite heb in een discussie. Maar ik probeer het wel.

Marijn Poels, van origine een “linkse hippie” en documentairemaker van o.a. *The Uncertainty Has Settled* en *Paradigma*, stelt het belang van het vrije debat en het vrije denken voorop:

Als journalist of filmmaker is het dan ook belangrijk om telkens je eigen plek opnieuw in vraag te stellen: ben ik nog vrij in mijn denken of leef ik in de vanzelfsprekendheid met de daarin opgesloten aannames? Je ontkoppelt je van je eigen normen en waarden en zet die tegenover een radicaal andere wereld; die laat je een oorlog met elkaar voeren en jij staat er middenin. Je zult zien dat je eigen wereldbeeld steeds rijker wordt. ... Mensen laten zich gemakkelijk emotioneel binden en dat zie je vaak gebeuren bij het huidige links, dat de wereld wil redden, terwijl rechts naar mijn idee meer op ratio zit en de eigen verantwoordelijkheid vooropstelt – eigenlijk grijpt die meer terug naar de hippiegedachte om te vechten voor vrijheid en dat we niet alles moeten geloven wat de staat zegt. Het lijkt wel alsof we elkaars ideologie gekaapt hebben.

– Marijn Poels in een interview door Mayke Wijnen: [Een ode aan de twijfel](#) (2020-03-27)

Zo’n houding is belangrijk als we een open democratie met goede en transparante instituties willen bewaken. Sommige mensen interpreteerden mijn kritische rapport over het stikstofbeleid als een aanval op het RIVM. Dat is zeker niet zo. Eerder schreef ik al [Meer RIVM, niet minder](#); de respons van het RIVM op mijn rapport was professioneel, transparant en netjes. Nu met de Covid-19 situatie is er erg veel kritiek op een andere tak van het RIVM, en ook ik had [tussentijdse vragen](#). Dat geeft ook aan dat we een gezamenlijk belang hebben bij een goede en onafhankelijke werking van het instituut.

Dat gezamenlijke staat echter wel onder druk.

De multiculturele kwestie

Toen ik in Den Haag op kamers zat, ging ik vaak eten bij een Surinaams-hindoestaanse eettent. Er hing daar een poster met het hoofd van Pim Fortuyn, samen met een vlag van Suriname. Fortuyn werd doodgeschoten door Volkert, een extreemlinkse activist die het heel wat boeren op de Veluwe zeer moeilijk heeft gemaakt. Zelf ben ik een zoon van die Veluwse boerenstand. Ik weet wie mijn vijanden zijn, en dat zijn niet die Surinamers in Den Haag.

Zoals al eerder gemeld, had ik lange tijd meer linkse vrienden dan rechtse. Ik merk wel dat ik, zeker als ik mensen nog niet persoonlijk ken, maar soms ook als ik ze al wel persoonlijk ken, steeds meer afstand houd van mensen die zich identificeren met GroenLinks. Dat zijn bijna altijd “witte” (ze vinden zichzelf niet meer blank) en “hoogopgeleide” (ahum) randstedelingen. Vooral niet nu ze op een hypocriete manier proberen de boeren kapot te maken en bossen op te stoken (biomassa).

Later zat ik gedurende korte tijd opnieuw op kamers in Den Haag. Ik ging vaak eten in een shoarmatent die gerund werd door een Egyptische man. Hij was erg gesteld op islamitische regels en ik zag hem een keer een discussie aangaan met een andere

shoarmatenthouder die op dat vlak wat minder streng was. De Egyptenaar zat vlak bij het gemeentehuis en niet veel verder was een MacDonalds. Bij de Mac was het altijd heel erg druk, soms met wachtrijen; bij de Egyptenaar hoefde ik niet in de rij te staan, en het eten vond ik ook beter. Helaas: die shoarmatent is er niet meer. De Mac is er nog wel. Nu is dat ook prima, een Mac op z'n tijd, maar het is wel illustratief.

Een evolutionaire analyse maakt het benoemen van de islam als achterlijk een lastige zaak; ze zijn in zulke modellen juist een toonbeeld van succes. Dat maakt de discussie voor *ons* daarover gecompliceerd, zeker zolang we *onze* denkpatronen gebruiken om de *ander* te duiden. Mijn constatering is dat je de islam niet moet onderschatten. Door het volgen van discussies over religie op de Stormfront mailinglist was ik daar enkele jaartjes eerder mee dan [Wilders](#).

Nog steeds denk ik dat multi-etnische en multiculturele samenlevingen een risico kennen. De stabiele basis ontbreekt. Dat kan opbreken en gaat ten koste van het [sociale kapitaal](#). Integratie is niet af te dwingen zonder terreur of totalitaire politiek. Desintegratie is onwenselijk. Globalisatie heeft een prijs.

De relatie en ontwikkeling van een etnische gemeenschap naar een natiestaat wordt beschreven door de etnosociologie. Alexander Dugin geeft in [Ethnos and Society](#) (2018) een helder overzicht.

Oeps, Dugin! De man van de Hermetische filosofie, de chaosmagie, het Russische nationalisme en de Russisch-orthodoxe kerk... Eng! Daar ga ik weer! Maar ik laat me niet geestelijk ketenen.

Gedachten vliegen als raven zo vrij

In de Germaanse mythen heeft Woedan twee raven, Geheugen en Gedachte. Waarschijnlijk heeft dat sjamanistische wortels en is het gerelateerd aan trancereizen. Geheugen en Gedachte vliegen over de wereld, zien alles, en vertellen alles aan de éénogige aanvoerder van de Asen. Het woord "Ase" is verwant aan het Perzische woord *ahura* (Sanskriet: *asura*) en heeft betekenissen zoals waarheid (arta) en levensenergie (asu). Door herinneringen (geschiedenisonderwijs) en gedachten (massamedia) te beheersen kun je een samenleving controleren (1984, Orwell).

Mijn interesse gaat in discussies minder naar het overtuigen van grote groepen mensen, en meer naar ietwat "esoterische" analyses. Van harde sociobiologie tot neoplatoonse mystiek, van Kabbala tot Weberiaanse onttovering. Ik lees boeken en speel graag met soms impopulaire, maar wel inspirerende gedachten. Die vernieuwing moet er ook zijn. Lees eens het humoristische werk van de atheïstische *science-fiction* schrijver Douglas Adams en laat je verleiden door het restaurant aan het einde van het universum. Speel met [tegenstellingen die in dynamische balans zijn](#).

Dat kan alleen door je er niet teveel van aan te trekken dat je heel misschien wel in aanraking komt met "verboden" opvattingen, "foute" mensen, enzovoorts. Eerlijk gezegd heb ik het venijn onderschat. De lezer heeft kunnen zien hoe ik op publieke fora behandeld word. Maar ik wil me niet laten verbannen naar het eenzaam lezen en denken; juist in de open discussie kunnen opvattingen bijgeschaafd worden. Had ik anoniem

moeten opereren, net zoals de antifa? Had ik voorzichtiger en terughoudender moeten zijn? Wanneer wordt dat lafheid? Laffe mensen hebben geen toegang tot waarheid of eigenheid. Ik heb al eerder aangegeven waarom ik weinig voel voor een anonieme manier van opereren. Het is niet alleen toegeven aan terreur; het haalt ook je eigenwaarde onderuit. U bent niet een nummer. U bent niet anoniem. U bent een persoon, of, zo u wilt, u heeft een persona. U hoeft niet te schuilen voor het licht.

Dat moet misschien dan wel bij uw karakter passen. Ik was die *Ravenclaw*; volgens de Chinese astrologie een draak met element vuur; zoon uit een Veluws herdersgeslacht en nog niet gewend zich te laten voorschrijven welke gedachten je hoort te hebben. Of, simpel samengevat: een onhandige en eigenwijze *nerd*. Een zoeker naar het *mysterie*.

Het aristocratische element in Europa is letterlijk gestorven in de loopgraven. Dat heeft ons een collectief trauma opgeleverd waardoor veel zaken, waaronder onze identiteit en immigratie, niet goed bespreekbaar zijn. Ze worden verbannen naar het collectief onbewuste, en dat is gevaarlijk. Voor wie daar interesse voor heeft, heb ik een *reader* samengesteld.

Een aantal voor mijn wereldbeeld belangrijke concepten heb ik als bijlage bijgevoegd.

Het is in de lijn der verwachting dat ik nog heel vaak afgeschilderd zal worden als neonazi. Goedkope journalisten en politieke activisten, van alle politieke kleuren, zullen dat blijven doen. Ook als het gaat om compleet andere onderwerpen, zoals *stikstofbeleid*. Ze zullen zich blijven beroepen op publicaties van anonieme antifa groepen. Ze gebruiken iets “verdachts” van meer dan twintig jaar geleden, vergroten dat buitenproportioneel, en plaatsen het in een giftige context. Nieuwe gevallen zullen als bijlage aan het artikel, plus als blogpost, toegevoegd worden. U heeft nu iets waar u naar verwijzen kunt.

Het is lang geleden, in 1995, dat ik het boek *De mieren* van Bernard Werber las. Momenteel lees ik het opnieuw; weer zuigt het boek me naar binnen. Hoe mieren nauwelijks een eigen individualiteit kennen. Ik kijk naar de samenleving en zie veel miertjes. Het boek van Werber is niet alleen een leuke introductie in de sociobiologie van de mieren; er zitten ook alchemische mysterie-elementen in.

Ik heb nooit mensen op basis van ras, geloof of politieke opvattingen uitgesloten; al houd ik de laatste tijd extreemlinkse personen wat meer op afstand. Met heel diverse mensen ben ik omgegaan, heb ik gesprekken gevoerd – ik heb het al eerder genoemd. Maar persoonlijke affecties mogen niet een eerlijke en rationele analyse van de samenleving in de weg staan. Aristocraten van de ziel kunnen nu eenmaal niet de bekrompen standaarden van het bange kleinburgerlijke hanteren. Het *Overton-venster* is me eigenlijk te smal. Ik heb enkele onvergeeflijke *zonden* begaan: in de foute discussiegroepen participeren, met foute gedachten spelen, foute boeken lezen, foute mensen spreken, en foute feiten en redematies onderzoeken.

Ik hoop nog veel van zulke zonden te begaan.

Bijlagen

Concepten

Enkele concepten spreken me aan en komen in veel van mijn opvattingen terug. Ik zal ze hier kort benoemen.

Hieronder worden korte introducties gegeven bij de *Anima Mundi*, psychische ruimte, emergentie, democratie en aristocratie, rationaliteit, inspiratie, de informatiesamenleving, en *furor teutonicus*.

Anima Mundi

De wereldziel (*anima* = ziel, *mundi* = wereld) is een concept afkomstig uit het Neoplatonisme. Het idee is dat al het leven op aarde met elkaar verbonden is, en dat de wereldziel – zowel als *totaal* alsook als *erboven* staande *emergente eigenschap* of *bron*, zichzelf weerspiegelt ziet in de creatie en discriminatie (scheiding) van bijna ontelbaar veel verschillende soorten en personen. Het concept werd later gebruikt door o.a. Jungianen en ook door Lovelock, die in zijn boek *Gaia* de interessante [Gaia-hypothese](#) beschrijft over de homeostase die in onze biosfeer ontstaat.

Er zijn diverse organisaties die zich vanuit het “vele” tot op mondiaal (*mundi*, “ene”) vlak organiseren. Zo is er de Rooms-Katholieke Kerk, die wel mondiaal georganiseerd is maar de natiën wil bewaren. Ook Scouting, de grootste jeugdorganisatie in de wereld, is in de eerste plaats lokaal georganiseerd. Pas op latere leeftijd wordt internationale broederschap – met behoud van nationale identiteit en nationale loyaliteit – nagestreefd.

De eenheid is hiërarchisch. Het “vele” ontstaat uit het “ene”, maar is weer verbonden in het “ene”. Dat betekent niet dat individualiteit er niet toe doet. De “ene” wil juist door scheiding (creatie) differentiëren en discrimineren, en de rol van het “vele” is om die individualiteit eerst tot ontwikkeling te brengen. Of, met andere woorden, de schepping of de aarde of de materie is het werkingsveld van de geest, en daarom belangrijk. Zie ook de kritiek van [Plotinus tegen de gnostici](#).

Modern links ecologisme verdraait dit concept door de verhoudingen binnen de biosfeer te ontkennen. Zie ook *psychische ruimte*. Ook moderne multinationale, globalistische, (links-)liberale organisaties zien weinig in het bewaren van grenzen, en vormen een bedreiging voor de eigenheid van lokale gemeenschappen en volkeren.

Een ander uiterste is totale isolatie en ontkenning van het “ene”. Dit speelt momenteel echter nauwelijks een rol in de wereld; alle natuurlijke scheidingen en *onderscheidingen* lijken te vallen voor de globalistische gelijkheidsideologie. De psychische ruimte lijkt af te nemen, maar dat kan van tijdelijke aard zijn.

De differentiatie in het “vele” is het onderscheid tussen landen, volken, culturen, geslachten, leeftijden, menstypen en religies. Er is geen gelijkheid op het niveau “vele”; het nastreven van zulke gelijkheid is een kenmerk van het werk van de vernietiging van het geschapene (het “vele”) en is beschreven in o.a. de Shaiva beschrijvingen van de Kali Yuga. Zie ook [While the Gods play](#) (Alain Daniélou, 1987). Het “ene” is niet te vinden op het materiële of politieke vlak, maar enkel in het persoonlijk spirituele.

De industrialisatie bracht schaalvergroting en de aard van de techniek zorgde verder voor het uniform maken ofwel gelijk maken van producten, processen, en mensen. Door onnatuurlijke gelijkheid komen vaak anonieme personen op posten terecht waar ze eigenlijk niet horen. Dat gaat gepaard met een grote bureaucratie en [onttovering](#) (Max Weber). Pim Fortuyn had het al over schaalvergroting en het verdwijnen van het persoonlijke. Uiteindelijk gaat dit ten koste van aristocratische waarden, een diep gevoel van verantwoordelijkheid, en daarmee tenslotte ook van intellectuele en wetenschappelijke moed en eerlijkheid. Zie ook het kopje *informatiesamenleving* verderop.

Psychische ruimte

Psychische ruimte ontstaat door de scheiding van hemel en aarde, or de vader en de moeder, zoals je dat in bijna alle creatiemythen ziet. Althans, dat stelde Erich Neumann, een leerling van Jung. Het lijkt wat op de splitsing van Tao in Yin en Yang. Dit is de eerste, mythische, ervaring van het jonge bewustzijn. Hoe meer innerlijke polariteit het bewustzijn kan omvatten, hoe groter de psychische ruimte is. Het startpunt is een beweging naar buiten (extraversie), een duidelijke ontwikkeling van een identiteit (bijv. identificatie van, en ontwikkeling van, de eigenschappen die bij het eigen geslacht horen), om pas rond het midden van de levensloop ook de andere, niet-dominante kant (introversie) te ontwikkelen: een man die zijn “vrouwelijke” kant ontdekt en vice versa. Dit is dus nadrukkelijk pas het geval nadat die man zijn mannelijke kant volledig ontwikkeld heeft (en vice versa), en is dus iets anders dan de moderne genderverwarring. Het resultaat is controversie, een balans tussen polariteiten *zonder* verlies van individualiteit en dus *zonder* de zogenaamde “oeroborische incest”. Het verlangen naar (ecologische) eenheid en genderloosheid neemt nogal eens deze vorm aan, die in de [ARAS database](#) als volgt wordt omschreven:

Many forms of nostalgia and longing signify no more than a return to uroboric incest and self-dissolution, from the unio mystica of the saint to the drunkard's craving for unconsciousness, and the death-romanticism of the Germanic races. The incest we term “uroboric” is self-surrender and regression. It is the form of incest taken by the infantile ego, which is still close to the mother and has not yet come to itself; but the sick ego of the neurotic can also take this form and so can a later, exhausted ego that creeps back to the mother after having found fulfillment (Neumann, *The Origins and History of Consciousness*, p. 17)

Interessant is hoe Jung een model vormde van het bewustzijn: als een octahedron ofwel dubbele pyramide. De psychische ruimte wordt door deze vorm beschreven. Bovenin zit het hoogste “ene” geestelijke ideaal; onderin het “ei” in het onbewuste; in het midden zit het gewone bewustzijn, vierkant en met dus vier elementen of richtingen. De schema's zijn te zien in de [Quaternio Series](#).

Zie ook op mijn weblog: [Vervlakking en bevattingsvermogen](#).

Emergentie, illusies en goden

Niet alles is te reduceren naar de samenstellende delen. Je kunt best een ridderkasteel van LEGO in stukjes afbreken, maar dat hoopje losse LEGO steentjes wordt niet meer vanzelf of door toeval een kasteel. Het kasteel is meer dan de samenstellende delen; het heeft nieuwe of zgn. “emergente” eigenschappen. Om het kasteel te bouwen, moet de maker of Schepper in het bezit zijn van een blauwdruk, van een Ontwerp of Idee of abstracte Vorm. Die Vorm ontdekken gaat via de poort van de Fantasie. Echter niet elke Fantasie wordt gematerialiseerd.

De “macht” om van idee tot vorm te komen werd in oude tijden ook wel als *magie* beschouwd; het creëren van dingen was voorbehouden aan (half)goden die *maya* gebruikten. Sommige priesters vonden de illusie van tijd en ruimte slecht en noemden de *ahura* of *asura* daarom slecht. Andere priesters vonden het geschapene juist essentieel. Dit werd, grosso modo, een groot onderscheid tussen de oosterse en westerse religies. De Germaanse Asen (godengeslacht) zijn etymologisch verwant met de Asura of Ahura van de oude Perzen. Later ontstond het concept van de ene God, Ahura Mazda, onder Zoroaster; mogelijk zijn er ook banden met de Joodse religie, omdat de Perzen invloed hadden op het Judaïsme en de heropbouw van de tempel in Jeruzalem beschermden. De Arische broeders van de Perzen in India echter wilden zich steeds meer losmaken van *maya*, en probeerden te ontsnappen aan de betovering van de zintuigen en de begeerten. Het doel van o.a. yoga is het loskomen van de geschapen wereld; dit staat op gespannen voet met het doel van veel westerse religies om *in deze wereld* de strijd te voeren en effectief te zijn.

Zie ook op mijn weblog: [Emergentie, kristallisatie en wetenschap](#).

Democratie en aristocratie

Echte democratie is een regering door het volk, dus *niet* door volksvertegenwoordigers. *Niet* door oligarchen, ambtenaren, media en dergelijke. De oude Grieken dachten dat de stadstaat de grootst mogelijke eenheid was voor een democratie, want hoe kom je anders allemaal naar de volksvergadering? Dat we gekozen hebben voor een volksvertegenwoordiging is een reliek uit de tijd dat we nog geen snel transport en geen internet hadden. In mijn optiek hebben we op dit moment geen werkelijke democratie in Nederland en is er behoefte aan democratisering. Nieuwe concepten, gebaseerd op informatietechnologie, kunnen daarbij helpen.

In onze noordelijke gebieden was bij de Germaanse stammen de volksvergadering of het *ding* (thing) ook gebruikelijk. De hertog of koning werd benoemd door de vergadering, meestal op tijdelijke basis. Echter alleen de vrije mannen konden deelnemen aan de vergadering; de cultuur was die van vrije boeren, jagers en krijgers en daarmee aristocratisch. Het IJslandse *althing* heeft een lange geschiedenis en illustreert het democratische element dat in de cultuur van onze Germaanse voorouders aanwezig was.

De oude Grieken echter, vooral Plato, hadden ook bedenkingen bij de democratie. Die zou neigen naar de middelmaat, waarbij de beste leiders, de *aristoi*, weinig kans zouden maken. De Romeinen combineerden beide elementen in de Senaat en het volk, om ze zo in evenwicht te houden. Echte aristocraten zijn voor de duvel niet bang, zijn geen

slaaf van sociale normen of geld, hebben een vrije geest, maar voelen desondanks toch verantwoordelijkheid voor hun stam of land zoals een schaapherder dat voelt voor zijn schapen. Zulke Indo-Europese en later ook Bijbelse idealen zullen naast de democratie een plek moeten krijgen.

Ratio en inspiratio

Logica is de basis. Het “ene” is abstract, een *Logos*; in de Bijbel wordt dit Woord ook wel vereenzelvigd met Jezus en de Logos komt op aarde, als “zoon van God”, omdat het scheppende, scheidende, onderscheidende Woord ook van de Ene komt. Het christendom is volgens Nietzsche Neoplatonisme voor de massa. Daarin heeft hij m.i. gelijk. Daarom bevat het veel elementen uit het Neoplatonisme terwijl het ook geschikt gemaakt is voor de brede bevolking: “Laat de kinderen tot mij komen” is daarbij het devies, terwijl voor de meer filosofisch ingestelde elite een pad tussen Logos en Chaos openstaat.

De symbolische interpretatie is rijker dan de letterlijke. Je kunt scheppingsverhalen letterlijk nemen, maar dan mis je al snel alle symbolische en filosofische betekenissen, en sluit je jezelf af voor andere benaderingen. Het Neoplatoonse raamwerk biedt ruimte voor een brede Traditie, waar soefi's, christelijke mystici, chaosmagiërs, kabbalisten, occultisten en Hindoestanen overeenkomstige inzichten kunnen delen, zonder het belang van hun eigen pad, groep, land en grenzen op te hoeven geven.

De Vorm vraagt om begrenzing; vrijheid is een vorm van chaos die enkel kan bestaan binnen een Vorm. Het liberale denken ontstond binnen een onbewuste of niet-gedefinieerde, want vanzelfsprekende, context of begrenzing van religie, technologie, historie, taal, en etniciteit. Nu die context onder druk staat, zal ook de liberale orde onder druk komen te staan; het heeft de eigen Vorm niet erkend, en kan daarom de eigen integriteit niet bewaken. De rationaliteit van de Verlichting ontkende de suprarationaliteit, de *Nous*; het dacht dat het *denken* gelijk stond aan het *zijn*; ze beriepen zich op de rationele Grieken, maar de Griekse goden spraken door een Orakel. Met letters is het niet mogelijk de *ongeschreven leer* vast te leggen.

De inspiratie komt van de (half)goden, de “demonen”, de muzen; ze voeden de fantasie, de dromen, de voorstellingen; zijn de demonen echt boodschappers van de goden, of zijn het slechts persona's of archetypen in ons onbewuste? Wie kan het zeggen, wie kan het bewijzen? Hoe dan ook, ze doen hun werk, ongrijpbaar voor de logica, maar de logica en de empirie gaan er wel mee aan de slag, zoals een beeldhouwer een blok steen bewerkt. Kennis is gevaarlijk, en de “zonen van God” brengen in de Bijbel ook verboden kennis naar de mensen; de mens brandt zich graag aan kennis, wat hem onderscheidt van de dieren. En zo komen we in een wereld die steeds kunstmatiger, steeds demonischer, steeds technologischer wordt. Ik houd van technologie en ben wel een beetje een *nerd* met computers.

De informatiesamenleving

Alvin Toffler en zijn echtgenote werden bekend met zijn boeken over de *Third Wave*, de informatiesamenleving. Waar industrialisatie (tweede golf) voor schaalvergroting zorgde, kan de informatiesamenleving de productie tot in het extreme aanpassen op de

unieke wensen van het individu. Dat heeft gevolgen voor hoe we politiek bedrijven, het nieuws tot ons nemen, oorlogen voeren, produceren, relaties aangaan, enzovoorts. Hij voorspelde o.a. het afnemende belang van de natiestaat en het ontstaan van meer directe (echte) democratie.

Een ander bekend werk is [The Sovereign Individual](#), dat diep ingaat op de zakelijke en financiële aspecten van deze grote veranderingen.

De *science-fiction* schrijver Douglas Adams was er vroeg bij en had het over *many-to-many* (n-n) communicatie:

In this century (and the previous century) we modelled one-to-one communications in the telephone, which I assume we are all familiar with. We have one-to-many communication—boy, do we have an awful lot of that—broadcasting, publishing, journalism, etc. [...] Nowadays, because of the plethora of one-to-many communication we have, if a plane crashes in India we may get terribly anxious about it, but our anxiety doesn't have any impact. We're not very well able to distinguish between a terrible emergency that's happened to somebody a world away and something that's happened to someone round the corner. [...] We've all become twisted and disconnected and it's not surprising that we feel very stressed and alienated in the world because the world impacts on us but we don't impact the world. Then there's many-to-one; we have that, but not very well yet, and there's not much of it about. Essentially, our democratic systems are a model of that, and though they're not very good, they will improve dramatically. But the fourth, the many-to-many, we didn't have at all before the coming of the Internet, which, of course, runs on fiberoptics. It's communication between us that forms the fourth age of sand. [...] bringing to us a whole new way of communicating. – Douglas Adams. Extemporaneous speech given at Digital Biota 2, Cambridge, SEPTEMBER 1998. From "The Salmon of Doubt", posthumous collection, 2002.

Door het afnemende belang van de natiestaat, de toename van globale organen en anderzijds de toename van het belang van individuele wensen, is het te verwachten dat er een breed spectrum aan identiteiten en overlappende, dynamische groepsidentiteiten ontstaat. Mensen dreigen daarbij ontworteld te raken. Het bezitten en koesteren van oude wortels en tradities wordt daardoor belangrijk voor mensen om in balans te blijven. Deze oude wortels, etnisch of religieus, zullen echter voeding moeten geven aan nieuwe bladeren.

Furor Teutonicus

De naam van mijn weblog is een verwijzing naar de furie van de Teutonen, een Germaanse stam die het de Romeinen nog behoorlijk moeilijk hebben gemaakt en een grote vrijheidsdrang hadden. Later ging *Furor Teutonicus* symbool staan voor de vrijheidsdrang van alle noordelijke stammen. Dit is een oude wortel van onze vrijheid, afkomstig

van onze verre voorouders, een element dat niet boog voor de tirannie en overheersingsdrang van Rome, de stad die later in de geest van de oude Keizers weer het fascisme zou laten ontstaan.

De noordelijke stammen overwonnen Rome en werden er de erfgenamen van. Het was een gevaarlijke erfenis. Dr. Jan de Vries, vertaler van de Edda, heeft hierover een paar interessante opmerkingen gemaakt in zijn boek *De Germaansche oudheid* (1930):

Eerst in de Middeleeuwen zien wij overal in het gebied der Germanen groote, krachtige koninkrijken ontstaan, geschraagd door Romeinsche staatstheorieën en een naar universaliteit strevende kerk; dan eerst zien wij Germaansche vorsten bevangen door den rampzaligen waan, dat zij de erfgenamen van de Romeinsche caesaren waren. [p.97]

Dat leidt ons naar het fascisme en naar het latere idee van de *ever closer union* van de Europese Unie:

Hem [de Germaan] past het beste een staatsgezag, dat althans den schijn van vrijheid bewaart. Daartegenover is allen Romaanschen volkeren de staatsidee van Rome in het bloed gevaren. Hier vinden wij telkens weer opkomen het streven naar sterk gecentraliseerde regeeringsvormen waarin het hoogste gezag zich het recht toekent tot in de geringste zaken haar macht te doen gevoelen. Het imperialisme van Rome, het absolute koningschap van Lodewijk XIV, de straffe staatsorganisatie van Napoleon, de staatstheorie van het fascisme zijn alle uitingen van deze zelfde centripetale neiging in het staatsbestuur. [...] Dergelijke tegenstellingen wijzen op een ingeboren verschil van geestelijken aanleg. [...] Waar Germanen en Romanen elkander ontmoeten, liggen de slagvelden van Europa. [p.310]

Landculturen en zeeculturen verschillen van elkaar. De vrije mentaliteit van de volkeren rondom de Noordzee heeft me altijd aangesproken. Scheepvaart, handel, avontuur, vrijheid, durf; dat hadden we, maar we waren ook zuinig op ons eigen landje. Laten we dat niet opofferen aan links-fascistische wanen over een sterk gecentraliseerd Europa, of aan een oeroborische incest waarbij we onszelf laten samensmelten met een denkbeeldige eenheid in ontkenning van het “vele” waarvoor we de verantwoordelijkheid dragen voor het unieke en eigene van onszelf.

Oude vergeten dromen komen soms weer terug. De oude eenogige jager laat zijn raven en wolven momenteel op de Veluwe los. Er ligt nu glasvezel en ik typ dit document in Markdown opmaak met een mechanisch toetsenbord op mijn computer die draait op Arch Linux. Ergens tussen oud en nieuw is de bureaucratische onttoverde wereld van het heden, een rare wereld die behagen schept in zelfvernietiging, een wereld waar ik me maar niet in thuis kan voelen. Tussen Urd en Skuld ligt dat Verdandi, de wereld van het nu in wordende, waar de *furor teutonicus* zegt dat we niet moeten vluchten van *maya*, maar onbevangen het vuur brandend moeten houden.

Zie ook de uitleg op [mijn weblog](#).

Versiehistorie (*changelog*)

Ongetwijfeld zal ik nog wel vaker voor Hitlerfan uitgemaakt worden. Als personen en organisaties zulke smaad en laster plegen, dan zal ik een aanvulling geven in deel 2, en dat hier vermelden. De versiehistorie betreft enkel de PDF en ePub versies. De webversie laat voor elk onderdeel al de datum zien.

- 2020-04-29 eerste conceptversie
- 2020-05-05 eerste versie en openbare publicatie
- 2020-05-06 linkje naar reader hersteld
- 2020-05-23 toegevoegd: Jan-Jaap van Peperstraten
- 2020-06-06 updates n.a.v. nieuwe info antifa